

วิธีการดำเนินงานและการวิเคราะห์ข้อมูล

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ คือ การวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับงานโฮตลิสต์ศึกษาของโรงเรียนมัธยมในจังหวัดภาคเหนือ ซึ่งผู้เขียนมีวิธีการดำเนินงานดังนี้

การศึกษาค้นคว้า ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร ซึ่งตีพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจ และการวิเคราะห์ปัญหาทางโฮตลิสต์ศึกษา

ลักษณะของกลุ่มประชากร กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่ และครูสอนที่อยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาทุกโรงเรียน ทั้งโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ ทั้งโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษา ที่อยู่ในเขตอำเภอเมือง ของจังหวัดต่างๆ ในภาคศึกษา ๔ ชั้นโต๊แก่ จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง เชียงราย แพร่ น่าน และ แม่ฮ่องสอน รวมทั้งหมด ๓๒๔ คน จาก ๓๒ โรงเรียน โต๊แก่

โรงเรียนที่หมาย

๑. โรงเรียนพุทธราชพัฒนาอัย	จังหวัดเชียงใหม่
๒. โรงเรียนสตรีวิฑโนหัตถาภัส	จังหวัดเชียงใหม่
๓. โรงเรียนจักรคำคณาทร	จังหวัดลำพูน
๔. โรงเรียนสวนบุญโฎฒณัมภัก	จังหวัดลำพูน
๕. โรงเรียนอำปางก้อบ้าน	จังหวัดลำปาง
๖. โรงเรียนบุญญาวิททาอัย	จังหวัดลำปาง
๗. โรงเรียนนารวีรภัก	จังหวัดแพร่
๘. โรงเรียนชวีรทาอัย	จังหวัดแพร่

๑๘.	โรงเรียนเชียงรายวิทยาคม	จังหวัดเชียงราย
๑๙.	โรงเรียนครูศึกษา	จังหวัดเชียงราย
๒๐.	โรงเรียนคริสเตียนไพศาลศาสตร์	จังหวัดเชียงราย
๒๑.	โรงเรียนศึกษาศาสตร์	จังหวัดเชียงราย
๒๒.	โรงเรียนมัธยมราษฎร์วิทยาลัย	จังหวัดลำปาง
๒๓.	โรงเรียนเคนเน็ทแมคเคนซี	จังหวัดลำปาง
๒๔.	โรงเรียนวิชชานารี	จังหวัดลำปาง
๒๕.	โรงเรียนราษฎร์มนตรีศึกษา	จังหวัดลำปาง
๒๖.	โรงเรียนมัธยมเฉลิมราษฎร์วิทยา	จังหวัดลำปาง
๒๗.	โรงเรียนอรุโณทัย	จังหวัดลำปาง
๒๘.	โรงเรียนอัสสัมชัญลำปาง	จังหวัดลำปาง
๒๙.	โรงเรียนวิสุทธิวิทยากร	จังหวัดลำปาง
๓๐.	โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยานุกาญจน	จังหวัดลำปาง
๓๑.	โรงเรียนมัธยมวิทยา	จังหวัดลำปาง
๓๒.	โรงเรียนเมธีจักร " วัดพระธาตุศรีบุญชัย "	จังหวัดลำพูน
๓๓.	โรงเรียนไชยชนะศึกษา	จังหวัดลำพูน
๓๔.	โรงเรียนมงคลวิทยานานชนกมัธยม	จังหวัดลำพูน
๓๕.	โรงเรียนเจริญราษฎร์	จังหวัดน่าน
๓๖.	โรงเรียนวัฒนาวิทยา	จังหวัดน่าน
๓๗.	โรงเรียนอินทก้องอะแคเดมี	จังหวัดน่าน
๓๘.	โรงเรียนรังษีเกษม	จังหวัดน่าน
๓๙.	โรงเรียนนันทบุรีวิทยา	จังหวัดน่าน

ลักษณะของแบบสอบถาม แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อการศึกษาครั้งนี้ มี ๓ ลักษณะ

ลักษณะแรก เป็นแบบสอบถามสำหรับครูและผู้สอนวิชาต่างๆ

ลักษณะที่สอง เป็นแบบสอบถามสำหรับครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่

แบบสอบถามสำหรับครูใหญ่ ประกอบด้วยข้อที่จะให้ตอบทั้งหมด ๒๔ ข้อ

โดยแบ่งเป็นลำดับดังนี้

- ✓ ข้อ ๑ - ๖ ตามรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
- ✓ ข้อ ๗ - ๘ ตามเกี่ยวกับการจัดวิชา
- ✓ ข้อ ๑๐ - ๑๑ ตามเกี่ยวกับการเลือก
- ✓ ข้อ ๑๒ - ๑๔ ตามเกี่ยวกับการไร
- ✓ ข้อ ๒๐ ตามเกี่ยวกับการบริการ
- ✓ ข้อ ๒๑ - ๒๒ ตามเกี่ยวกับการเก็บรักษา
- ✓ ข้อ ๒๓ - ๒๔ ตามเกี่ยวกับทัศนคติและความสนใจ
- ✓ ข้อ ๒๕ ตามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค
- ✓ ข้อ ๒๖ ตามเกี่ยวกับความตงการ

แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ใหญ่ ประกอบด้วยข้อที่จะให้ตอบทั้งหมด ๑๔ ข้อ

โดยแบ่งเป็นลำดับดังนี้

- ✓ ข้อ ๑ - ๕ ตามรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
- ✓ ข้อ ๖ - ๗ ตามรายละเอียดเกี่ยวกับผู้กรม
- ✓ ข้อ ๘ ตามเกี่ยวกับการเลือก
- ✓ ข้อ ๙ ตามเกี่ยวกับการบริการ
- ✓ ข้อ ๑๐ ตามเกี่ยวกับการบริหาร
- ✓ ข้อ ๑๑ - ๑๒ ตามเกี่ยวกับทัศนคติและความสนใจ
- ✓ ข้อ ๑๓ ตามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค
- ✓ ข้อ ๑๔ ตามเกี่ยวกับความตงการ

การทดสอบแบบสอบถาม เมื่อผู้เขียนได้ออกแบบสอบถามแล้ว ก็ได้เสนอต่อ ศาสตราจารย์
 สำเนา วรากร อาจารย์ที่ปรึกษาและควบคุมการวิจัย เพื่อพิจารณาตรวจแก้ไข เสร็จ
 แล้วจึงนำไปพิมพ์เพื่อนำไปทดลอง (Pre-test) โดยทดลองที่โรงเรียนกรุงเทพ
 คริสเตียนวิทยาลัย เมื่อได้มีคืน ปรากฏว่า แบบสอบถามเป็นที่เข้าใจแก่ผู้ตอบเป็นอย่างดี
 คี เมื่อนักไขเพิ่มเติมเล็กน้อยแล้ว จึงนำมาพิมพ์ จำนวน ๔๐๐ ชุด เพื่อนำมาใช้ในการ
 วิจัย โดยการแจกไปยังกลุ่มประชากรตามโรงเรียนต่างๆต่อไป

การส่งแบบสอบถาม ผู้เขียนได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากรตามโรงเรียนต่างๆ ๓
 โรงเรียน เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ โดยมีจดหมายนำขอความร่วมมือ
 ในการตอบแบบสอบถาม จากกองโรงเรียนรัฐบาล และกองโรงเรียนราษฎร์ กรมวิสามัญ
 ศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พร้อมทั้งจดหมายแนะนำตัวและขอความร่วมมือของผู้เขียน
 พร้อมทั้งวันที่จะไปเยี่ยมโรงเรียน เพื่อส่งแจกงานบ้านโฮตทัศนศึกษา สัมภาษณ์อาจารย์
 ใหญ่ และรับแบบสอบถามคืนด้วย ได้ส่งแบบสอบถามลงทะเบียนถึงอาจารย์ใหญ่โรงเรียน
 ต่างๆ โรงเรียนละ ๘ ชุด สำหรับอาจารย์ใหญ่ ๑ ชุด และสำหรับครูชั้น ๒ ชุด
 เมื่อส่งแบบสอบถามไปแล้วประมาณ ๒ สัปดาห์ ผู้เขียนก็ได้ออกสำรวจตาม
 โรงเรียนต่างๆในจังหวัดจันทบุรี โดยใช้เวลาในการเดินทาง รวม ๒๔ วัน

การศึกษาค้นคว้า ในการลงมือปฏิบัติตามวิธีการดังกล่าว ผู้เขียนประสบปัญหาตามภาระการ
 ที่สำคัญ คือ เมื่อผู้เขียนเดินทางไปเยี่ยมโรงเรียนต่างงานั้น เป็นระยะเวลาที่จังหวัดต่างๆ
 ทางภาคเหนือกำลังจัดงานเทศกาลประจำปีต่างๆ เช่น งานฤดูหนาว งานต้อนรับปีใหม่
 เป็นต้น ซึ่งในการนี้ ส่วนมาก ทางโรงเรียนต้องไม่ร่วมออกงานและแสดงนิทรรศการกิจกรรม
 ต่างๆด้วย ทำให้ทางโรงเรียนมีงานยุ่งหลายอย่าง ดังนั้น เมื่อผู้เขียนไปเยี่ยม จึงไม่ค่อย
 ได้พบอาจารย์ใหญ่ ทำให้ไม่ไ้สัมภาษณ์ และสำรวจงานโฮตทัศนศึกษาของโรงเรียน นอก

จากนี้ ในบางโรงเรียนที่ผู้เขียนได้มีโอกาสพบอาจารย์ใหญ่ และสำรวจงานโสตทัศนศึกษา
การจัดห้องต่างๆก็ไม่ได้เป็นไปตามปรกติ เพราะในบางแห่ง โรงเรียนต้องนำอุปกรณ์การ
สอนต่างๆไปแสดงในงานบ้าง ยังไม่ทันจำกัธยมา หรือบางโรงเรียนก็เพิ่งเก็บมาจากการ
ออกงบประมาณ ยังไม่ได้จัดเข้าที่ เป็นคน จึงทำให้ไม่ได้เห็นสภาพอันแท้จริงของโรงเรียน
และควยเหตุยุ่งยากต่างๆ ทางโรงเรียนจึงไม่ค่อยพร้อมในการคืนแบบสอบถาม ผู้เขียน
จึงต้องไปรับหลายครั้ง บางโรงเรียนให้ความร่วมมือดีมาก แม้ไม่ทันในขณะที่ไปรับ ก็
ได้ส่งตามมาให้ถึงกรุงเทพฯก็มี แต่กระนั้น ก็ยังไม่ได้รับแบบสอบถามคืนหมด

การรวบรวมข้อมูล เสนอเป็นตาราง พร้อมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อได้รับแบบสอบถาม
คืนแล้ว ผู้เขียนได้นำมาแจกแจงความถี่ แยกภาพหัวข้อ คิดเป็นร้อยละ และแยกเป็น
ตารางทั้งการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๑

จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป และได้รับคืนจากโรงเรียนรัฐบาล

ชื่อโรงเรียน	จำนวนแบบสอบถามรวม		ได้รับคืน ร้อยละ
	ที่ส่งไป	ที่ได้รับคืน	
๑. โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย	๗	๗	๑๐๐
๒. โรงเรียนสตรีวัดโนนทัยพาณิชย์	๗	๗	๑๐๐
๓. โรงเรียนจักรคำคณาทร	๗	๖	๘๕.๗
๔. โรงเรียนสวนบุญโอบุญถัมภ์	๗	๖	๘๕.๗
๕. โรงเรียนลำปางกัลยาณี	๗	๗	๑๐๐
๖. โรงเรียนบุษยามหาวิทยาลัย	๗	๗	๑๐๐
๗. โรงเรียนนารีรัตน์	๗	๗	๑๐๐
๘. โรงเรียนพิริยาลัย	๗	๕	๗๑.๔
๙. โรงเรียนศรีสวัสดิ์ศึกษาคาร	๗	๔	๕๗.๑
๑๐. โรงเรียนสตรีศรีบ้าน	๗	๗	๑๐๐
๑๑. โรงเรียนเชียงใหม่สามัคคีวิทยาคม	๗	๖	๘๕.๗
๑๒. โรงเรียนคำภีร์ราษฎร์สงเคราะห์	๗	๗	๑๐๐
๑๓. โรงเรียนสองสอนศึกษา	๗	-	-
รวม	๕๑	๓๖	๘๓.๕

ตารางที่ ๑ แสดงให้เห็นว่า แบบสอบถามที่ส่งไปยังโรงเรียนรัฐบาล จำนวน ๕๑ ชุด นั้น ได้รับคืน ๓๖ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๕ ของแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ ๒

จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป และที่ได้รับคืนจากโรงเรียนราษฎร์

ชื่อโรงเรียน	จำนวนแบบสอบถาม		ได้รับคืน ร้อยละ
	ที่ส่งไป	ที่ได้รับคืน	
๑. โรงเรียนปรีณิสร์รอยนยะส่ววิทยาลัย	๓	๓	๑๐๐
๒. โรงเรียนคาราวินวิทยาลัย	๓	๒	๘๕.๗
๓. โรงเรียนนงพอรวิทย์วิทยาลัย	๓	๒	๘๕.๗
๔. โรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย	๓	๔	๑๓๓.๓
๕. โรงเรียนบูรณศิลป์	๓	๒	๘๕.๗
๖. โรงเรียนบูรณรักษ์วิทยา	๓	๔	๑๓๓.๓
๗. โรงเรียนคฤงคศิลป์วิทยา	๓	๔	๑๓๓.๓
๘. โรงเรียนสตรีศรีคฤงคศิลป์วิทยา	๓	๓	๑๐๐
๙. โรงเรียนพระฤทธิ	๓	๓	๑๐๐
๑๐. โรงเรียนศรีวิทยา	๓	๒	๘๕.๗
๑๑. โรงเรียนอนุสารยารุงวิทยา	๓	๓	๑๐๐
๑๒. โรงเรียนโกวิทราษฎร์บำรุงวิทยาคม	๓	๒	๘๕.๗
๑๓. โรงเรียนสิริมิ่งคลานุสรณ์	๓	๔	๑๓๓.๓
๑๔. โรงเรียนเมตตาศึกษา	๓	๒	๘๕.๗
๑๕. โรงเรียนธรรมราษฎร์ศึกษา	๓	๓	๑๐๐
๑๖. โรงเรียนมัธยมราษฎร์สงเคราะห์	๓	๓	๑๐๐
๑๗. โรงเรียนสืบแสงธรรม	๓	-	-
๑๘. โรงเรียนเชียงรายวิทยาคม	๓	๓	๑๐๐
๑๙. โรงเรียนครูศึกษา	๓	๒	๘๕.๗
๒๐. โรงเรียนคริสเตียนไพศาลศาสตร์	๓	๓	๑๐๐

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

ชื่อโรงเรียน	จำนวนแบบสอบถาม		กำไรคืน ร้อยละ
	ที่ส่งไป	ที่ไต่ถามคืน	
๒๑. โรงเรียนศึกษาศาสตร์	๗	๕	๗๑.๔
๒๒. โรงเรียนมัธยมราษฎรวิทยาลัย	๗	๗	๑๐๐
๒๓. โรงเรียนเคนเบ็คแมคเคนซี	๗	๗	๑๐๐
๒๔. โรงเรียนวิษยานารี	๗	๗	๑๐๐
๒๕. โรงเรียนราษฎรมหศึกษา	๗	๗	๑๐๐
๒๖. โรงเรียนมัธยมเฉลิมราษฎรวิทยา	๗	-	-
๒๗. โรงเรียนอรุโฆทัย	๗	๗	๑๐๐
๒๘. โรงเรียนอัสสัมชัญลำปาง	๗	๗	๑๐๐
๒๙. โรงเรียนวิสุทธิวิทยากร	๗	๗	๑๐๐
๓๐. โรงเรียนทองสวัสดิ์วิทยานุเคราะห์	๗	๗	๑๐๐
๓๑. โรงเรียนมัธยมวิทยา	๗	๗	๑๐๐
๓๒. โรงเรียนเมธีวิทยากร " วัดพระธาตุศรีบุญชัย "	๗	๗	๑๐๐
๓๓. โรงเรียนไชยชนะศึกษา	๗	๗	๑๐๐
๓๔. โรงเรียนมงคลวิทยาแผนกมัธยม	๗	๕	๗๑.๔
๓๕. โรงเรียนเจริญราษฎร	๗	๗	๑๐๐
๓๖. โรงเรียนวัฒนาวิทยา	๗	๖	๘๕.๗
๓๗. โรงเรียนลินกัลนอะแคเคมี	๗	๗	๑๐๐
๓๘. โรงเรียนรังษีเกษม	๗	๗	๑๐๐
๓๙. โรงเรียนนันทบุรีวิทยา	๗	-	-
รวม	๒๓๖	๒๓๑	๘๕.๖

ตารางที่ ๒ แสดงให้เห็นว่า แบบสอบถามที่ส่งไปยังโรงเรียนราษฎร์ จำนวน ๒๓๑ ชุด นั้น ใ้รับคืน ๒๓๑ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๖ ของแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ ๓

จำนวนแบบสอบถามทั้งหมดที่ส่งไป และใ้รับคืนจากโรงเรียนต่างๆ

โรงเรียน	จำนวนแบบสอบถาม		ใ้รับคืน ร้อยละ
	ที่ส่งไป	ที่ใ้รับคืน	
๑. โรงเรียนรัฐบาล	๘๑	๗๖	๘๓.๕
๒. โรงเรียนราษฎร์	๒๓๑	๒๓๑	๘๘.๖
รวม	๓๑๒	๓๐๗	๘๘.๓

ตารางที่ ๓ แสดงให้เห็นว่า แบบสอบถามทั้งหมดที่ส่งไปยังโรงเรียนต่างๆ จำนวน ๓๑๒ ชุดนั้น ใ้รับคืน ๓๐๗ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๓ ของแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ ๔

จำนวนครูชายและครูหญิงที่สอบแบบสอบถาม

เพศ	ครูใหญ่		ครูน้อย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. ชาย	๒๗	๕๗.๖	๑๖๐	๖๑.๕	๑๘๗	๖๑
๒. หญิง	๒๐	๔๒.๔	๑๐๐	๓๘.๕	๑๒๐	๓๙
รวม	๔๗	๑๐๐	๒๖๐	๑๐๐	๓๐๗	๑๐๐

ตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่า ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งครูใหญ่และครูน้อย มีจำนวนครูชายมากกว่าครูหญิง คือ ครูชาย คิดเป็นร้อยละ ๖๑ ครูหญิง คิดเป็นร้อยละ ๓๙

ตารางที่ ๔

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกประเภทตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน	จำนวน	ร้อยละ
๑. ภาษาไทย	๔๓	๑๖.๕
๒. ภาษาต่างประเทศ	๔๔	๑๘.๗
๓. สังคมศึกษา	๔๔	๑๖.๕
๔. คณิตศาสตร์	๔๔	๑๘.๗
๕. วิทยาศาสตร์	๔๔	๑๖.๕
๖. ศิลปและหัตถศึกษา	๓๑	๑๒.๓
รวม	๒๖๐	๑๐๐

ตารางที่ ๔ เมื่อแยกผู้ตอบแบบสอบถามตามประเภทวิชาที่สอนแล้ว จะเห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ชอบวิชาภาษาต่างประเทศ และ คณิตศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗ รองลงมาได้แก่ วิชาสังคมศึกษา และวิชาวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕ ส่วนวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕ วิชาที่ผู้ตอบสอบถามน้อยที่สุด ได้แก่ วิชาศิลปและหัตถศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๓

ตารางที่ ๖

วุฒิของครูที่คอบนแบบสอบถาม

วุฒิ	ครูใหญ่		ครูน้อย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. ป.กศ. (ต่ำกว่าและไม่ เกิน ป.กศ.)	๕	๑๔	๒๕	๒๖	๓๐	๓๐
๒. ป.กศ. สูง (สูงกว่าป.กศ. แต่ไม่เกิน ป.กศ. สูง)	๒๕	๕๐	๑๑๕	๕๕	๑๓๐	๕๕
๓. ปริญญาตรี	๑๒	๒๕	๕๓	๑๘	๖๕	๑๘
๔. ปริญญาโท	๒	๕	๑	๑	๓	๒
๕. ไม่ได้ออกวุฒิ และอื่นๆ	-	-	๒๖	๑๐	๒๖	๑๐
รวม	๔๓	๑๐๐	๒๒๐	๑๐๐	๒๖๓	๑๐๐

ตารางที่ ๖ แสดงให้เห็นว่า วุฒิของครู ทั้งครูใหญ่และครูน้อยที่สูงที่สุด ได้แก่ วุฒิ ป.กศ. สูง (สูงกว่า ป.กศ. แต่ไม่เกิน ป.กศ. สูง อันได้แก่ พ.ม. , ป.ม. , และ ป.กศ. สูง) คิดเป็นร้อยละ ๕๕ วุฒিরองลงมา สำหรับครูใหญ่ ได้แก่ วุฒิ ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๒๕ ส่วนครูน้อย ได้แก่ วุฒิ ป.กศ. (ต่ำกว่า และไม่ เกิน ป.กศ. เช่น ป.ป., ป.ป.ช., พ.ป., พ.กศ., อ.กศ., ป.กศ. เป็นต้น) คิดเป็นร้อยละ ๒๖ วุฒิน้อยที่สุดได้แก่ วุฒิปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ ๒

ในการคอบนแบบสอบถามนี้ มีครูน้อยที่ไม่คอบ หรือไม่ออกวุฒิ คิดเป็นร้อยละ ๑๐

ตารางที่ ๗

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกประเภทตามจำนวนปีพักผ่อน

จำนวนปีพักผ่อน	ครูใหญ่		ครูน้อย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. ๒๖ ปีขึ้นไป	๔	๔.๕	๕	๒	๙	๒
๒. ๒๑ - ๒๕ ปี	๕	๕.๕	๑๓	๕	๑๘	๖
๓. ๑๖ - ๒๐ ปี	๒	๔.๒	๑๖	๖	๑๘	๖
๔. ๑๑ - ๑๕ ปี	๔	๔.๕	๔๔	๑๗	๔๘	๑๖
๕. ๖ - ๑๐ ปี	๑๑	๒๓.๔	๓๓	๑๔	๔๔	๑๔
๖. ๑ - ๕ ปี	๒๒	๕๖.๕	๑๐๔	๔๒	๑๓๐	๔๒
รวม	๔๗	๑๐๐	๑๖๐	๑๐๐	๒๐๗	๑๐๐

ตารางที่ ๗ แสดงให้เห็นว่า จำนวนปีที่เป็นครูใหญ่ (สำหรับครูใหญ่) และจำนวนปีพักผ่อน (สำหรับครูน้อย) ที่ตอบมากที่สุด อยู่ระหว่าง ๑ - ๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๕๖ รองลงมา ได้แก่ ระหว่าง ๖ - ๑๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๔ อันดับสาม สำหรับครูใหญ่ ได้แก่ ระหว่าง ๑๑ - ๑๕, ๒๑ - ๒๕ และ ๒๖ ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๔.๕ ส่วนครูน้อย ได้แก่ ๑๑ - ๑๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๗ ส่วนจำนวนปีพักผ่อนน้อยที่สุด สำหรับครูใหญ่ ได้แก่ ๑๖ - ๒๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๔.๒ ครูน้อย ได้แก่ ๒๖ ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๒

ตารางที่ ๔

จำนวนครอบครัวของกรมหมื่นประไพเทวภรณ์จำนวนหัวเมืองที่สอน

จำนวนหัวเมืองที่สอน	จำนวน	ร้อยละ
๑. ๒๖ หัวเมืองชั้นไม่	๒๕	๑๐
๒. ๒๗ - ๒๘ หัวเมือง	๑๑๔	๕๔
๓. ๑๖ - ๒๖ หัวเมือง	๑๐๐	๔๘
๔. ๑๐ - ๑๕ หัวเมือง	๑๔	๖
๕. น้อยกว่า ๑๐ หัวเมือง	๑	๐
รวม	๒๖๐	๑๐๐

ตารางที่ ๔ กลุ่มย่อยที่สอนกรมหมื่นประไพเทวภรณ์ มีจำนวนหัวเมืองสอนในหนึ่งภูมิภาคสูงที่สุดคือภาค
 ๒๗ - ๒๘ หัวเมือง คิดเป็นร้อยละ ๕๔ รองลงมาคือภาค ๑๖ - ๒๖ หัวเมือง คิดเป็น
 ร้อยละ ๔๘ ซึ่งคิดเป็นสามภาค ๒๖ หัวเมืองชั้นไม่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐ จำนวนหัวเมืองสอนที่
 น้อยคือภาค ๑๐ - ๑๕ หัวเมือง คิดเป็นร้อยละ ๖ และที่น้อยที่สุดคือภาค น้อยกว่า
 ๑๐ หัวเมือง คิดเป็นร้อยละ ๐

ตารางที่ ๕

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกประเภทตามความรู้และประสบการณ์ทางโสตทัศนศึกษา

ความรู้และประสบการณ์ ทางโสตทัศนศึกษา	ครูใหญ่		ครูน้อย		รวม	
	จำนวน ๕๓	ร้อยละ	จำนวน ๒๖๐	ร้อยละ	จำนวน ๓๐๓	ร้อยละ
๑. เคยเรียนวิชานี้มาโดยตรงในการ ศึกษาวิชาครู	๑๒	๒๕	๑๐๕	๔๐	๑๑๗	๓๗.๓
๒. เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับวิชานี้	๑๔	๓๔.๑	๔๕	๑๕.๒	๑๐๓	๓๓.๖
๓. เคยศึกษาค้นคว้าความรู้ จากหนังสือ หรือเอกสารต่างๆมาบ้าง	๓๖	๗๔.๓	๒๐๕	๗๘.๘	๒๔๑	๗๙.๕
๔. ไม่เคยเรียนหรือได้รับการอบรม มาก่อนเลย	๔	๑๓	๒๖	๑๐	๓๐	๑๐
๕. อื่นๆ	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ ๕ แสดงให้เห็นว่า ความรู้และประสบการณ์ทางโสตทัศนศึกษาทั้งครูใหญ่ และครูน้อยมีอยู่นั้น ได้มาจากการศึกษาค้นคว้าความรู้จากหนังสือ หรือเอกสารต่างๆมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๕ รองลงมา สำหรับครูใหญ่ คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๑ ส่วนครูน้อย คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๒ อันดับสุดท้าย คิดเป็นร้อยละ ๑๐

ตารางที่ ๑๐

จำนวนของโสตทัศนวัสดุ และเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆของโรงเรียน

รายชื่อโสตทัศนวัสดุและ เครื่องมืออุปกรณ์	จำนวน					ขึ้นไป
	๑-๒๐	๒๑-๔๐	๔๑-๖๐	๖๑-๘๐	๘๑-๑๐๐	
๑. กระดานดำ	๑๓	๒๓	๗	๒	๑	
๒. แผนที่และลูกโลก	๓๒	๖	๓	๑	๒	
๓. ภาพการคูณ	๔	๑	๑	๑	๑	
๔. โปสเตอร์	๒๑	๔	๑	๑	๑	
๕. แขนภาพ	๑๔	๔	๔	๑	๑	
๖. กราฟ	๒๒	๑	๑	๑	๑	
๗. แขนภูมิ	๒๓	๔	๑	๑	๑	
๘. กระดานยาส้วม	๒๒	๑	๑	๑	๑	
๙. กระดานนิเทศ	๒๒	๔	๑	๑	๑	
๑๐. ไคออรามา	-	-	-	-	-	
๑๑. ทัศนียภาพโรงเรียน	๑๔	-	-	-	-	
๑๒. ของดอแบบ	๔	๑	๑	๑	๑	
๑๓. ของจำลอง	๒๐	๒	๔	๑	๑	
๑๔. ของตัวอย่าง	๑๔	๒	๔	๑	๑	
๑๕. ของจริง	๑๑	๒	๒	๑	๒	
๑๖. แผ่นเสียง	๑๔	๔	๔	๑	๑	
๑๗. เทปเสียง	๑๒	๑	๒	๑	๑	
๑๘. ภาพขบวนการ	๑๒	๓	๑	๑	๑	
๑๙. สมุดภาพ	๑๗	๔	๑	๑	๑	
๒๐. รูปภาพ	๑๑	๑๑	๒	๑	๑	

ตารางที่ ๑๐ (กอ)

รายชื่อโสภณภัณฑ์และ เครื่องมืออุปกรณ์	จำนวน				
	๑-๒๐	๒๑-๔๐	๔๑-๖๐	๖๑-๘๐	๘๑-๑๐๐ขึ้นไป
๒๑. รูปทัศนมา	๑๐	๒	๑	-	๑
๒๒. ภาพสามมิติ	๒	-	-	-	-
๒๓. ภาพเขียน	๑๒	๙	๑	๕	๒
๒๔. ภาพฉาย	๑๒	๒	๑	-	๑
๒๕. สไลด์	๗	๑	-	-	๓
๒๖. หีลมสกริป	๑	-	-	-	๑
๒๗. ภาพโปร่งแสง	๑	-	-	-	-
๒๘. หีลมภาพยนตร์	๑	-	-	-	-
๒๙. เครื่องฉายภาพยนตร์เสียง ๑๖ มม.	๑๐	-	-	-	-
๓๐. เครื่องฉายสไลด์และหีลมสกริป	๑๒	-	-	-	-
๓๑. เครื่องเล่นจานเสียง	๑๑	-	-	-	-
๓๒. เครื่องเทปบันทึกเสียง	๑๕	-	-	-	-
๓๓. วิทยุ	๒๖	-	-	-	-
๓๔. จอฉายภาพ	๑๒	-	-	-	-
๓๕. เครื่องฉายภาพพิมพ์	๑	-	-	-	-
๓๖. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	๑	-	-	-	-
๓๗. เครื่องฉายภาพจุลทรรศน์	๑	-	-	-	-
๓๘. เครื่องขยายเสียง	๑๕	-	-	-	-
๓๙. เครื่องรับโทรทัศน์	๑๐	-	-	-	-
๔๐. อื่นๆ	-	-	-	-	-

ตารางที่ ๑๐ แสดงให้เห็นว่า จำนวนของโสตทัศนวัสดุ และเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ของโรงเรียนที่มีอยู่นั้น จำนวนกระดานดำมีมากที่สุด อยู่ในระหว่าง ๒๑ - ๔๐ แผ่น มีโรงเรียนที่คอม ๒๑ โรงเรียน ส่วนวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมืออื่นๆ นอกเหนือจากนี้ ส่วนมากมีจำนวนระหว่าง ๑ - ๒๐ คือมีโรงเรียนที่คอมตั้งแต่ ๑ - ๒๒ โรงเรียน วัสดุและเครื่องมือที่มีกันน้อยมาก ได้แก่ ภาพโปสเตอร์ เครื่องฉายภาพนิ่ง และเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ ซึ่งมีโรงเรียนที่คอมเพียง ๑ โรงเรียน ส่วนวัสดุอุปกรณ์ที่ไม่มีเลย ได้แก่ ใค้ออราณา

หมายเหตุ พิจารณาข้อมูลด้วยค่าสถิติฐานนิยม (Mode)

ตารางที่ ๑๑

ที่มาของอุปการะการสอนของโรงเรียน

ที่มาของอุปการะการสอน	ครูใหญ่		ครูสอน		รวม	
	จำนวน ๔๓	ร้อยละ	จำนวน ๒๖๐	ร้อยละ	จำนวน ๓๐๓	ร้อยละ
๑. ข้อความช่วยเหลือของโรงเรียน	๔๔	๔๓.๖	๒๒๕	๘๖.๕	๒๖๙	๘๙.๖
๒. ใ้ได้รับบริจาคจากหน่วยงานราชการ สถาบัน องค์การหรือมูลนิธิ ต่างๆ	๑๕	๓๑.๕	๗๖	๒๙.๑	๙๑	๒๙.๖
๓. ใ้ได้รับบริจาคจากอุปการะของนักเรียน	๒๒	๕๖.๕	๓๕	๑๕	๕๗	๑๙.๕
๔. ครูประดิษฐ์ขึ้นเอง	๓๑	๖๕.๕	๑๕๓	๕๘	๑๘๔	๕๖.๖
๕. นักเรียนช่วยกันประดิษฐ์ขึ้น	๒๗	๕๗.๖	๑๓๕	๕๑.๕	๑๖๒	๕๓.๕
๖. ประดิษฐ์ขึ้นเองโดยอาศัยความ ร่วมมือจากครูและนักเรียน	๓๐	๖๙.๕	๑๕๕	๖๐.๗	๑๘๕	๖๑.๖
๗. มีผู้อื่นบริจาค	๑๒	๒๘	๓๕	๑๕	๔๗	๑๖.๖

ตารางที่ ๑๑ แสดงให้เห็นว่า อุปการะการสอนของโรงเรียน มีวิธีใดมากที่สุด ได้แก่ การขอความช่วยเหลือของโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๖ รองลงมา ตามความเห็นของครูใหญ่ ได้แก่ ครูประดิษฐ์ขึ้นเอง คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๕ ส่วนครูสอน ได้แก่ การประดิษฐ์ขึ้นเอง โดยอาศัยความร่วมมือจากครูและนักเรียน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๗ อันที่สาม ได้แก่ นักเรียนช่วยกันประดิษฐ์ขึ้น คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๕ อันที่สี่ สำหรับครูใหญ่ ได้แก่ การได้รับบริจาคจากอุปการะของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕ ส่วนครูสอน ได้แก่ การได้รับบริจาคจากหน่วยงานราชการ สถาบัน องค์การหรือมูลนิธิต่างๆ คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๑ ส่วนการมีผู้อื่นบริจาคมานั้น มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖

ตารางที่ ๑๒

การชดเชยผลกระทบการร่อนของทราย

ความถี่	จำนวน	ร้อยละ
๑. เคยชดเชยทราย	๔๑	๑๖
๒. เคยชดเชยบ้าง	๒๑๐	๘๒
๓. ไม่เคยชดเชยเลย	๔	๑
รวม	๒๖๐	๑๐๐

ตารางที่ ๑๒ แสดงให้เห็นว่า กว่าร้อยละ ๘๒ เคยชดเชยผลกระทบการร่อนบ้างเป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๘๒ รองลงมา คือไม่เคยชดเชยเลย คิดเป็นร้อยละ ๑๖ นอกเหนือจาก นี้แล้ว ยังพบอีก ๑% ที่ไม่เคยชดเชยเลย คิดเป็นร้อยละ ๑

ตารางที่ ๑๓

วิธีการเพื่อในใ้มาซึ่งอุปกรณการสอนที่คองการ

วิธีการ	จำนวน ๒๖๐	ร้อยละ
๑. มอกในทางโรงเรียนจัดซื้อใ้	๒๐๑	๗๗.๓
๒. ขอมริจาคจากบุคคลอื่นหรือสถาบันอื่น	๑๗	๖.๕
๓. ฟานออกเงินซื้อเอง	๔๒	๑๖.๑
๔. เรียไรเงินจากครูเพื่อนำไปซื้อ	๓	๑
๕. เรียไรเงินจากนักเรียนเพื่อนำไปซื้อ	๑๔	๕
๖. หังครูและนักเรียนช่วยกันพามา	๑๘๒	๗๐.๔

ตารางที่ ๑๓ เมื่อครูมีความคองการอุปกรณการสอนที่ไม่อาจทำเองใ้ วิธีที่ครูทำกันมากที่สุด ไ้คือ มอกในทางโรงเรียนจัดซื้อใ้ คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๓ รองลงมา ไ้คือ หังครูและนักเรียนช่วยกันพามา คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๔ อันคัมที่สาม ไ้คือ ครูออกเงินซื้อเอง คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๑ วิธีใ้ใช้กันน้อย ไ้คือ การขอมริจาคจากผู้นอื่น หรือสถาบันอื่น คิดเป็นร้อยละ ๖.๕ และเรียไรเงินจากนักเรียนเพื่อนำไปซื้อ คิดเป็นร้อยละ ๕ ส่วนอันคัมสุดท้าย ไ้คือ การเรียไรเงินจากครูเพื่อนำไปซื้อ คิดเป็นร้อยละ ๑

ตารางที่ ๑๔

ผู้พิจารณาในการเลือกอุปกรณ์ต่างๆของโรงเรียน

ผู้พิจารณา	ครูใหญ่		ครูสอน		รวม	
	จำนวน ๔๙	ร้อยละ	จำนวน ๒๒๐	ร้อยละ	จำนวน ๓๐๙	ร้อยละ
๑. ผู้บริหาร และกรรมการโรงเรียน	๑๖	๓๒	๔๔	๑๙.๕	๖๐	๒๐.๔
๒. อาจารย์ใหญ่ หรือครูใหญ่	๓๑	๖๕.๔	๑๐๔	๔๗.๔	๑๕๐	๔๙.๖
๓. หัวหน้าสาขาวิชา หรือ หัวหน้าฝ่าย วิชาการ	๒๖	๕๕.๓	๑๓๐	๕๐	๑๕๖	๕๐.๓
๔. ครูสอน	๒๐	๔๐.๘	๗๖	๒๙.๖	๙๖	๒๙.๘
๕. ทั้งครูใหญ่และครูสอนรวมกันเป็น คณะกรรมการพิจารณา	๓๑	๖๕.๔	๑๒๔	๕๕.๖	๑๕๕	๕๐.๓
๖. ครูและนักเรียนรวมกันพิจารณา	๔	๘.๑	๕๓	๒๔.๕	๖๕	๒๑.๑

ตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่า การพิจารณาเลือกอุปกรณ์การสอนต่างๆของโรงเรียนนั้น สำหรับครูใหญ่ มากที่สุดโต่ง ครูใหญ่ หรือทั้งครูใหญ่และครูสอนรวมกันเป็นผู้พิจารณา คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๔ รองลงมาโต่ง หัวหน้าสาขาวิชา หรือหัวหน้าฝ่ายวิชาการ คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๓ ส่วนครูสอนนั้น อันค้ำแรก โต่ง หัวหน้าสาขาวิชา หรือหัวหน้าฝ่ายวิชาการ คิดเป็นร้อยละ ๕๐ รองลงมาโต่ง ทั้งครูใหญ่และครูสอนรวมกันเป็นคณะกรรมการพิจารณา คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๖ อันค้ำสาม โต่ง ครูสอน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๘ อันค้ำสุดท้าย โต่ง ครูและนักเรียนรวมกันพิจารณา คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๑ และผู้บริหารและกรรมการโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๔

ตารางที่ ๑๔

วิธีเลือกอุปกรณ์

วิธีเลือก	จำนวน ๒๖๐	ร้อยละ
๑. เลือกตามความเหมาะสมกับเนื้อหาของหัวข้อวิชาที่จะสอน	๒๑๒	๘๑.๕
๒. เลือกอุปกรณ์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน	๑๕๔	๕๙.๒
๓. เลือกตามความเหมาะสมกับอายุ ระดับสติปัญญา และ ประสบการณ์ของผู้เรียน	๑๑๔	๔๔.๒
๔. เลือกโดยคำนึงถึงความสามารถและความสนใจของ ผู้เรียน	๗๕	๒๘.๘
๕. เลือกอุปกรณ์ที่มีคุณค่าต่อการเรียนการสอน	๑๕๓	๕๗.๓
๖. เลือกโดยพิจารณาเกี่ยวกับคุณภาพของอุปกรณ์	๑๕	๕.๗
๗. เลือกอุปกรณ์ที่มีราคาแพง	๖	๐.๗
๘. เลือกอุปกรณ์โดยให้เหตุผลาชนิกต่างๆกัน	๒๕	๙.๖
๙. เลือกอุปกรณ์ที่หาได้ง่าย และนำมาใช้ได้อย่างสะดวก	๑๘๗	๗๑.๕

ตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่า วิธีเลือกอุปกรณ์เหล่านี้ มากที่สุด ได้แก่ เลือกตามความเหมาะสมกับเนื้อหาของหัวข้อวิชาที่จะสอน คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๕ รองลงมา ได้แก่ เลือกอุปกรณ์ที่หาได้ง่าย และนำมาใช้ได้อย่างสะดวก คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๕ อันดับสาม ได้แก่ เลือกอุปกรณ์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๒ อันดับสี่ ได้แก่ เลือกอุปกรณ์ที่มีคุณค่าต่อการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๓ อันดับห้า ได้แก่ เลือกตามความเหมาะสมกับอายุ ระดับสติปัญญา และประสบการณ์ของผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๒ วิธีเลือกอื่นๆเหล่านี้มีนัยสำคัญ และที่น้อยที่สุด ได้แก่ การเลือกอุปกรณ์ที่มีราคาแพง คิดเป็นร้อยละ ๐.๗

ตารางที่ ๑๖
ความถี่ในการใช้อุปกรณ์

ความถี่	จำนวน	ร้อยละ
๑. ใช้อุปกรณ์ในการสอนทุกครั้ง	๑๔	๕
๒. ใช้อุปกรณ์เฉพาะในบางชั่วโมง	๒๕๖	๕๖.๖
๓. ไม่เคยใช้อุปกรณ์การสอนเลย	๑	๐.๕
รวม	๒๖๑	๑๐๐

ตารางที่ ๑๖ แสดงให้เห็นว่า ในการใช้อุปกรณ์การสอนของครูนั้น ครูส่วนมากใช้อุปกรณ์เฉพาะในบางชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๖ รองลงมาคือสัปดาห์ การใช้อุปกรณ์ในการสอนทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๕ อันดับสุดท้าย ได้แก่ ไม่เคยใช้อุปกรณ์ในการสอนเลย คิดเป็นร้อยละ ๐.๕

ตารางที่ ๑๘

เหตุผลที่ครูใช้อุปกรณ์การสอนเฉพาะในบางชั่วโมง

เหตุผล	จำนวน ๒๖๐	ร้อยละ
๑. ท่านเห็นว่า จำเป็นและเหมาะสมที่จะใช้อุปกรณ์นั้น	๒๓๑	๘๘.๘
๒. มีอุปกรณ์การสอนอยู่แล้วอย่างพร้อมเพียง ซึ่งจะนำมาใช้ได้ อย่างสะดวก	๖๔	๒๐.๑
๓. ท่านเกิดความขี้เกียจเป็นพิเศษ	๑๑	๔.๒
๔. ท่านมีเวลาเพียงพอที่จะจัดเตรียมใช้อุปกรณ์	๗๔	๒๘.๔
๕. กรณีพิเศษอื่นๆ เช่น แสดงการใช้อุปกรณ์การสอนก่อน	๑๐	๓.๘

ตารางที่ ๑๘ แสดงให้เห็นว่า การที่ครูใช้อุปกรณ์การสอนเฉพาะในบางชั่วโมงนั้น ครูมีเหตุผลดังนี้ อันดับแรก ใดนัก เห็นว่า จำเป็นและเหมาะสมที่จะใช้อุปกรณ์นั้น คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๘ อันดับสอง ใดนัก การมีอุปกรณ์การสอนอยู่แล้วอย่างพร้อมเพียง ซึ่งจะนำมาใช้ได้อย่างสะดวก คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๑ อันดับสาม ใดนัก ครูมีเวลาพอที่จะจัดเตรียมใช้อุปกรณ์ คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๔ อันดับสุดท้าย มีคะแนนไล่เรียงกัน ใดนัก ครูเกิดความขี้เกียจเป็นพิเศษ คิดเป็นร้อยละ ๔.๒ และในกรณีพิเศษอื่นๆ เช่น แสดงการใช้อุปกรณ์การสอนก่อน คิดเป็นร้อยละ ๓.๘

ตารางที่ ๑๔

เหตุผลที่ครูไม่ใช้อุปกรณ์การสอนในบางชั่วโมง

เหตุผล	จำนวน ๒๖๐	ร้อยละ
๑. ท่านเห็นว่า ไม่จำเป็นหรือไม่เหมาะสมที่จะใช้อุปกรณ์ในชั่วโมงนั้น	๑๒๗	๖๔.๒
๒. ท่านไม่สามารถจะหาอุปกรณ์ที่ต้องการได้	๑๓๕	๕๑.๕
๓. ท่านเห็นเล็กน้อย หรือชี้แจง	๑๑	๔.๒
๔. ท่านไม่มีเวลาพอที่จะเตรียมการใช้อุปกรณ์	๕๒	๒๐
๕. ท่านไม่ถนัดในการใช้อุปกรณ์ที่ต้องการจะใช้	๑๕	๕.๗

ตารางที่ ๑๔ การที่ครูไม่ใช้อุปกรณ์การสอนในบางชั่วโมงนั้น ครูมีเหตุผลดังนี้ อันดับแรก ได้แก่ ครูเห็นว่า ไม่จำเป็นหรือไม่เหมาะสมที่จะใช้อุปกรณ์ในชั่วโมงนั้น คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๒ รองลงมา ได้แก่ ครูไม่สามารถจะหาอุปกรณ์ที่ต้องการได้ คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๕ อันดับสาม ได้แก่ ครูไม่มีเวลาพอที่จะเตรียมการใช้อุปกรณ์ คิดเป็นร้อยละ ๒๐ อันดับสี่ ได้แก่ ครูไม่ถนัดในการใช้อุปกรณ์ที่ต้องการจะใช้ คิดเป็นร้อยละ ๕.๗ อันดับสุดท้าย ได้แก่ ครูเห็นเล็กน้อย หรือชี้แจง คิดเป็นร้อยละ ๔.๒

ตารางที่ ๑๔

ประมาณจำนวนครั้งที่ครูใช้สื่อทัศนวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือต่างๆในรอนปี

รายชื่อสื่อทัศนวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือ	ประมาณจำนวนครั้งที่ใช้			
	๑-๒๕	๒๖-๕๕	๖๐-๘๕	๙๐ ขึ้นไป
๑. กระดานดำ	๒๖	๖	๒	๑๕๒
๒. แผนที่และลูกโลก	๕๖	๑๖	๓	๔
๓. ภาพการหมุน	๕๐	๔	๑	๒
๔. โปสเตอร์	๕๒	๑๐	๒	๖
๕. แอวนภาพ	๗๓	๑๔	๕	๔
๖. กราฟ	๕๕	๕	๑	๕
๗. แผนภูมิ	๕๒	๑๒	๒	๗
๘. กระดานดำสามสี	๓๐	๒	๒	๑
๙. กระดานนิเทศ	๕๕	๔	๑	๕
๑๐. ไลออดรามา	-	-	-	-
๑๑. พิกัดภูมิศาสตร์โรงเรียน	๖๕	-	-	-
๑๒. ของจำลองแบบ	๓	-	-	-
๑๓. ของจำลอง	๕๐	๑๐	๒	๕
๑๔. ของที่จับวาง	๕๓	๔	๒	๓
๑๕. ของจริง	๕๐	๑๓	๕	๔
๑๖. แผ่นเขียน	๕๐	๓	-	๓
๑๗. เทปเขียน	๒๒	๑	๑	๒
๑๘. ภาพคนชวนสนับ	๗๓	๑๖	๓	๖
๑๙. สมุดภาพ	๑๐๐	๑๐	๒	๔
๒๐. รูปภาพ	๑๒๕	๒๔	๒	๓

ตารางที่ ๑๘ (ต่อ)

รายชื่อวัสดุทัศนวิศกอุปกรณ์ และเครื่องมือ	ประมาณจำนวนครั้งที่ใช้			
	๑-๒๕	๓๐-๕๕	๖๐-๘๕	๙๐ ขึ้นไป
๒๑. รูปทัศนมา	๘๕	๑๔	๑	๕
๒๒. ภาพสามมิติ	๙	-	-	-
๒๓. ภาพเขียน	๕๕	๙	๕	๕
๒๔. ภาพฉาย	๘๗	๙	๒	-
๒๕. สไลด์	๒๓	-	-	-
๒๖. फिल्मสตริป	๑๒	-	-	-
๒๗. ภาพโปรเจกชัน	๑	-	-	-
๒๘. พัฒนภาพยนตร์	๑๕	-	-	-
๒๙. เครื่องฉายภาพยนตร์เสียง ๑๖ มม.	๑๑	-	-	-
๓๐. เครื่องฉายสไลด์และ फिल्मสตริป	๒๕	-	-	-
๓๑. เครื่องเล่นจานเสียง	๓๖	๑	-	๑
๓๒. เครื่องเทปบันทึกเสียง	๕๑	๒	๑	๑
๓๓. วิทยุ	๓๐	-	-	-
๓๔. เครื่องฉายภาพนิ่ง	-	-	-	-
๓๕. เครื่องฉายภาพสามมิติ	๑	-	-	-
๓๖. เครื่องฉายภาพจุลทรรศน์	๑	๒	-	-
๓๗. เครื่องขยายเสียง	๓๒	๑	๑	๒
๓๘. เครื่องรับโทรทัศน์	๕	-	-	-

ตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่า การใช้ไซกพิสบนทุปกรณและเครื่องมือต่าง ๆ ของกรรม
 วิชาที่ครูใช้มากที่สุด โคนก่ กระดามกำ คือ ไซกั้งแก่ ๔๐ ครั้งขึ้นไป มีผู้ใช้จำนวน
 ๑๘๒ คน ส่วนวิชาทุปกรณและเครื่องมืออื่นๆ ส่วนมากใช้ระหว่าง ๑ - ๑๐ ครั้ง
 ซึ่งผู้ใช้ จำนวนทั้งสิ้น ๔ - ๑๒๔ คน วิชาและเครื่องมือที่ใช้กันน้อย โคนก่ ภาตโปรง
 แสง เครื่องฉายภาพสามมิติ และ เครื่องฉายภาพจุลทรรศน์ ซึ่งมีผู้ใช้ เพียง ๓ คน
 ส่วนโกลอรวมา และเครื่องฉายภาพที่มัน ไม่มีผู้ใช้เลย

หมายเหตุ พิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับค่าสถิติ ฐานนิยม (Mode)

ตารางที่ ๒๐

วิธีการในการนำอุปกรณ์ออกใช้

วิธีการ	จำนวน ๒๒๐	ร้อยละ
๑. ขออุปกรณ์จากครูใหญ่ หรืออาจารย์ใหญ่	๓๒	๒๔
๒. ขออุปกรณ์จากครู หรืออาจารย์หัวหน้าชาย	๔๐	๑๘.๑
๓. ขออุปกรณ์จากครู หรือเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมดูแลอุปกรณ์	๑๑๒	๕๐
๔. นำมาใช้โดยไม่ต้องขออุปกรณ์จากครูใด	๑๔๖	๕๕

ตารางที่ ๒๐ แสดงให้เห็นว่า ในการนำอุปกรณ์ออกใช้นั้น ส่วนมากนำมาใช้โดยไม่ต้องขออุปกรณ์จากครูใด คิดเป็นร้อยละ ๕๕ อันสืบเนื่อง ใ้คนัก ขออุปกรณ์จากครูหรือเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมดูแลอุปกรณ์ คิดเป็นร้อยละ ๕๐ อันสืบเนื่อง ใ้คนัก ขออุปกรณ์จากครูใหญ่ หรืออาจารย์ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ ๒๔ อันสืบเนื่อง ใ้คนัก ขออุปกรณ์จากครู หรืออาจารย์หัวหน้าชาย คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑

วิธีการนับอุปกรณาโทษและการสงฆ์

วิธีการ	จำนวน ๒๖๐	ร้อยละ
๑. แจกความจำนองล่วงหน้าในการขอมิ โภคกรอดข้อความต่างๆ ในแบบฟอร์มการขอมิอย่าง เป็นระเบียบ	๒๖	๑๐
๒. แจกความจำนองล่วงหน้าในการขอมิควแฝกเปล่า	๔๔	๑๖.๑
๓. ขอมิโภคนิคมของล่วงหน้า แก่จตุรพิธุณและจตุรพิธุณ ขอเป็นหลักฐาน	๔๔	๑๖.๑
๔. ขอมิโภคนิคมของล่วงหน้า และนิคมของทำหลักฐานใดๆ	๕๒	๒๐
๕. ในการสงฆ์ ต้องแจ้งให้ผู้นับถือทราบ เพื่อทำเป็นหลักฐานไว้	๕๒	๒๐
๖. ในการสงฆ์ เขียงมตแจ้งให้ผู้นับถือทราบ โภคนิคมของ ทำหลักฐานใดๆ	๕๒	๒๐
๗. บุคคลที่มิใช่ ผู้นับถือประเพณีฆราวาสใช้อุปกรณอื่นๆไว้ด้วย	๑๐๐	๓๘.๕

ตารางที่ ๒๑ แสดงให้เห็นว่า ในการนับอุปกรณ ส่วนมากจะแจกความจำนองล่วงหน้าในการขอมิควแฝกเปล่า คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๑ รองลงมา ได้แก่ การขอมิโภคนิคมของล่วงหน้า และนิคมของทำหลักฐานใดๆ คิดเป็นร้อยละ ๒๐ อันมีขามใกล้เคียง ขอมิโภคนิคมของล่วงหน้า แก่จตุรพิธุณและจตุรพิธุณขอเป็นหลักฐาน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๑ อันมีลักษณะใกล้เคียง ได้แก่ การแจกความจำนองล่วงหน้าในการขอมิ โภคนิคมของข้อความต่างๆในแบบฟอร์มการขอมิอย่าง เป็นระเบียบ คิดเป็นร้อยละ ๑๐

ส่วนการส่งคืนอุปกรณ์ที่ยืมมาใช้กัน ที่พำกั้มมากที่สุด ไค่กั้ เพียงแค่แจ้งให้
 ผู้รับนิคชอบทราบ โดยไม่ตองพำชอฎฐำนใดๆ คิคเป็นร้อยละ ๓๖.๓ รองลงมา ไค่กั้
 การคองแจ้งให้ผู้รับนิคชอบทราบ เพื่อทำเป็นหลักฐานไว้ คิคเป็นร้อยละ ๒๔.๖ อันคั้
 สุดท้าย ไค่กั้ การที่ผู้ยืมคองประเมณผลการใช่อุปกรณ์นั้นๆไว้ด้วย คิคเป็นร้อยละ ๑๑.๔

ตารางที่ ๒๒

ระยะเวลาของการยืมอุปกรณ์แต่ละครั้ง

ระยะเวลา	จำนวน ๒๖๐	ร้อยละ
๑. น้อยกว่า ๑ วัน	๓๔	๑๓
๒. ๑ - ๒ วัน	๓๖	๒๔
๓. ๓ - ๔ วัน	๑๒	๔.๖
๔. ๕ - ๖ วัน	๕	๒
๕. ๑ ปีคานั้	๖๔	๒๔

ตารางที่ ๒๒ แสดงให้เห็นว่า การยืมอุปกรณ์นั้น ส่วนมากยืมได้ในระยะเวลาประมาณ
 ๑ - ๒ วัน คิคเป็นร้อยละ ๒๔ รองลงมาไค่กั้ ประมาณ ๑ ปีคานั้ คิคเป็นร้อย
 ละ ๒๔ อันคั้สามจั้คนี้ น้อยกว่า ๑ วัน คิคเป็นร้อยละ ๑๓ และที่พำกั้น้อย ไค่
 กั้ ยืมได้ ๓ - ๔ วัน คิคเป็นร้อยละ ๔.๖ และ ๕ - ๖ วัน คิคเป็นร้อยละ ๒

นอกจากนี้ คุ้ยังมีควมเห็นเพิ่มเติม คือ ระยะเวลาของการยืมอุปกรณ์ใน
 ขางครั้ง ไม่มีเวลาอันจำกั้ค และ ไม่แน่นอน แฉ้วนคั้ควมจำเป็น

หมายเหตุ น้อยกว่า ๑ วัน หมายถึง ยืมใช้เฉพาะในชั่วโมงนั้น หรือ ในวันนั้น เมื่อ
 สอนเสร็จก็ส่งคืน

ความเห็นเกี่ยวกับคุณค่าของอุปกรณ์การสอนเมื่อใช้ประกอบการสอนเสร็จแล้ว

ความเห็น	จำนวน ๒๖๐	ร้อยละ
๑. ช่วยการสอนของท่านในชั่วโมงนั้นให้โดยลึกลับเป็นอันมาก	๑๔๕	๕๕
๒. ทำให้เกิดพอใจ สนใจ และมีความเข้าใจในบทเรียนดีขึ้น	๒๔๖	๙๔.๖
๓. ทำให้เกิดสนใจแก่เฉพาะตัวอุปกรณ์เท่านั้น	๔	๑.๕
๔. ทำให้เกิดใฝ่เนื้อหาวิชาและความรู้น้อยกว่าที่ควร	๓	๑.๑
๕. ทำให้ระเบียบวินัยในชั้นเสีย	๑๐	๓.๘
๖. ทำให้ท่านเสียเวลาในการจัดหาอุปกรณ์โดยไม่ได้ประโยชน์เลย	-	-
๗. ผลการเขียนการสอนในเมื่อใช้กับไม่ใช่กับนักเรียนเลย	๒	๐.๗
๘. ทำให้โดยฉฉในการเรียนน้อยกว่าการไม่ใช่กับ	๓	๑

ตารางที่ ๒๐๓ แสดงให้เห็นว่า เมื่อครูใช้อุปกรณ์การสอนเสร็จแล้ว ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่า อุปกรณ์การสอนทำให้เกิดพอใจ สนใจ และมีความเข้าใจในบทเรียนดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๖ รองลงมา ได้แก่ อุปกรณ์ช่วยให้การสอนของครูในชั่วโมงนั้น โดยลึกลับเป็นอันมาก คิดเป็นร้อยละ ๕๕ ส่วนข้ออื่นๆ มีผู้ตอบได้เช่นกัน และน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ ๐.๗ ถึง ๓.๘

ตารางที่ ๒๔

ผลของการใช้อุปกรณ์การสอนตามวัตถุประสงค์

ผล	จำนวน	ร้อยละ
๑. โดยดีดีมาก	๘๘	๓๒.๓
๒. โดยดีปานกลาง	๑๗๕	๖๓.๓
๓. ไม่ดีจนเลย	-	"
๔. ผู้ไม่ตอบ	๑	๐.๔
รวม	๒๖๔	๑๐๐

ตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นว่า การใช้อุปกรณ์การสอนนั้น อันดับแรก โดยดีปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๓ รองลงมาคือ โดยดีดีมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๓ ส่วนไม่ได้อะไรเลย ไม่มีผู้ตอบเลย

หมายเหตุ มีผู้ไม่ตอบ ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๔

ตารางที่ ๒๔

การบริหารงานโสตทัศนศึกษาในโรงเรียน

การบริหาร	มี		ไม่มี	
	จำนวน ๔๓	ร้อยละ	จำนวน ๔๓	ร้อยละ
๑. โรงเรียนของท่านมีโครงการ หรือแผนงานทาง โสตทัศนศึกษาหรือไม่	๓๐	๖๙.๕	๑๓	๓๐.๕
๒. โรงเรียนของท่านมีศูนย์รวมสำหรับเก็บรักษา อุปกรณ์และสำหรับให้บริการแก่ครูหรือไม่	๒๓	๕๓.๕	๒๐	๔๖.๕
๓. โรงเรียนของท่านมีเจ้าหน้าที่แผนกโสตทัศนศึกษา ที่ควบคุมดูแลค่าน้ำหรือไฟ	๑๒	๒๗.๕	๓๑	๖๙.๕
๔. โรงเรียนของท่านมีที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำ เกี่ยวกับโสตทัศนศึกษาหรือไม่	๖	๑๓.๗	๓๗	๘๕
๕. โรงเรียนของท่านเคยมีการสำรวจเกี่ยวกับ อุปกรณ์การสอนบ้างหรือไม่	๓๖	๘๓.๕	๗	๑๕.๕
๖. โรงเรียนของท่านเคยศึกษาค้นคว้าวิธีการสอน การสอนของครูด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง และทำ สถิติไว้หรือไม่	๑๔	๓๒.๕	๒๙	๖๗.๕

ตารางที่ ๒๕ เกี่ยวกับการบริหารโสตทัศนศึกษาในโรงเรียน ซึ่งที่โรงเรียนมีมากอันดับ
หนึ่ง ไค้ก่ มีการสำรวจเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๕ รองลงมาไค้ก่
มีโครงการหรือแผนงานทางโสตทัศนศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๕ อันดับสาม ไค้ก่ มี
ศูนย์สำหรับเก็บรักษาอุปกรณ์ และสำหรับให้บริการแก่ครู คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๕ นอกจาก

ซึ่งเหล่านี้ นับว่ามีอยู่น้อย

ส่วนซึ่งที่โรงเรียนยังมี ชั้นมัธยม ๓ ได้แก่ ยังไม่มีที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำเกี่ยวกับโรคหัดศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๒๔ รองลงมา ได้แก่ ยังไม่มีเจ้าหน้าที่แยกโรคหัดศึกษาที่ควบคุมดูแลงานด้านนี้ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๔ ชั้นมัธยม ๓ ได้แก่ ยังไม่มีการศึกษามนุษยของการใช้อุปกรณ์การสอนของครูทว่าวิธีหนึ่งวิธีใด และนำสถิติไว้ คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๖ นอกจากซึ่งเหล่านี้ นับว่า มีบางพอสมควร

ตารางที่ ๒๖

บริการทางโสตทัศนศึกษาทางโรงเรียนจิตรลักษ์

บริการทางโสตทัศนศึกษา	ครูใหญ่		ครูน้อย		รวม	
	จำนวน ๔๓	ร้อยละ	จำนวน ๒๖๐	ร้อยละ	จำนวน ๓๐๓	ร้อยละ
๑. มีห้องเก็บอุปกรณ์รวมไว้อย่างเป็นระเบียบ	๒๓	๕๓.๕	๑๑๑	๔๒.๖	๑๓๔	๔๓.๖
๒. มีห้องหรือสถานที่สำหรับการผลิตและการใช้อุปกรณ์	๕	๑๑.๕	๒๕	๙.๖	๓๐	๙.๙
๓. มีวัสดุสิ้นเปลืองต่างๆสำหรับใช้ทำอุปกรณ์การสอนใต้อาคาร	๒๐	๔๖.๕	๑๒๐	๔๖.๖	๑๔๐	๔๖.๓
๔. มีเครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการผลิตอุปกรณ์ต่างๆ	๑๒	๒๘.๕	๖๕	๒๕.๑	๗๗	๒๕.๓
๕. มีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำปรึกษาและช่วยเหลือทางโสตทัศนศึกษา	๖	๑๓.๙	๒๓	๘.๘	๒๙	๙.๕
๖. มีการให้ความรู้และฝึกอบรมทางโสตทัศนศึกษาเป็นบางครั้ง	๑๑	๒๕.๕	๒๓	๘.๘	๓๔	๑๑
๗. มีหนังสือและเอกสารต่างๆเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษาที่จะให้ครูศึกษาคำแนะนำได้	๒๕	๕๘.๕	๑๒๖	๔๘.๕	๑๕๑	๕๐.๑
๘. มีการส่งครูเขารับการอบรมทางโสตทัศนศึกษาเป็นบางครั้ง	๑๕	๓๔.๕	๕๓	๒๐.๓	๖๘	๒๒.๕

ตารางที่ ๒๒ เกี่ยวกับการบริการทางสังคมศึกษาที่ทางโรงเรียนจัดให้แก่ครูชั้น
 แสดงให้เห็นว่า บริการอันค้ำแรก โคนแก้ว มีหนังสือและเอกสารต่างๆเกี่ยวกับสังคมศึกษา
 ที่จะให้ครูศึกษาคำความรู้ได้ คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๑ รองลงมา โคนแก้ว มีห้อง
 เก็บอุปกรณ์รวมไว้อย่างเป็นระเบียบ คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๖ อันค้ำสาม โคนแก้ว มี
 วัสดุสืบเบ็ดเตล็ดต่างๆสำหรับใช้ทำอุปกรณ์การสอนได้ความคงการ คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๓
 อันค้ำสี่ โคนแก้ว มีการส่งครูเข้าร่วมการอบรมทางด้านสังคมศึกษาเป็นบางครั้ง คิด
 เป็นร้อยละ ๒๑.๔ นอกนั้น มีคะแนนใกล้เคียงกัน และน้อยที่สุด ก็คือ มีห้องหรือสถานที่
 สำหรับการฝึก และการใช้อุปกรณ์ และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำปรึกษาและช่วย
 เหนือในทางสังคมศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๘.๘

ตารางที่ ๒๗

สถานที่เก็บอุปกรณ์การสอนต่างๆ

สถานที่	จำนวน ๒๒๐	ร้อยละ
๑. ห้องอุปกรณ์	๑๑๕	๕๕
๒. ห้องสมุด	๑๑๓	๕๕
๓. ห้องเรียนต่างๆ	๕๐	๓๕.๖
๔. ห้องเก็บของ	๕๐	๒๕.๐
๕. ไม่ได้เก็บไว้รวมกันในที่ใดที่หนึ่ง	๕๕	๒๕.๓

ตารางที่ ๒๗ แสดงให้เห็นว่า ส่วนมากแล้ว โรงเรียนจะเก็บอุปกรณ์ต่างๆไว้ในห้องสมุด เป็นอันดับแรก คิดเป็นร้อยละ ๕๕ รองลงมา ได้แก่ ห้องอุปกรณ์ คิดเป็นร้อยละ ๕๕ อันดับสาม ได้แก่ ห้องเรียนต่างๆ คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๖ อันดับสี่ ได้แก่ ไม่ได้เก็บรวมกันในที่ใดที่หนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๓ อันดับสุดท้าย ได้แก่ ห้องเก็บของ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐

นอกจากนี้ ครูยังมีความเห็นเพิ่มเติม คือ โรงเรียนบางแห่งจะเก็บอุปกรณ์การสอนบางอย่างไว้ใน ห้องครูใหญ่บาง ห้องซักรูปร่าง ห้องประจำวิชาบาง หรือครูผู้ใจอุปกรณ์ชนิดใดบางอย่างเป็นประจำ ก็เป็นผู้เก็บอุปกรณ์นั้นๆไว้ก็มี

ตารางที่ ๒๔

ผู้ดูแลรักษาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ

ผู้ดูแลรักษา	จำนวน ๒๖๐	ร้อยละ
๑. ครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่	๕๓	๒๐.๓
๒. เจ้าหน้าห้องอุปกรณ์	๙๒	๒๗.๖
๓. เจ้าหน้าที่ห้องสมุด	๔๑	๑๖.๖
๔. ครูคนใดคนหนึ่งที่ได้รับมอบหมาย	๑๑๓	๔๓.๕
๕. การโรง หรือคนงาน	๒๖	๑๐
๖. ไม่มีคนควบคุมดูแลโดยเฉพาะ	๒๑	๘.๑

ตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้ดูแลรักษาวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ นั้น อันดับแรก ได้แก่ ครูคนใดคนหนึ่งที่ได้รับมอบหมาย คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๕ รองลงมา ได้แก่ เจ้าหน้าที่ห้องสมุด คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖ อันดับสาม ได้แก่ เจ้าหน้าที่ห้องอุปกรณ์ คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๖ อันดับสี่ ได้แก่ ไม่มีคนควบคุมดูแลโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ ๘.๑ อันดับห้า ได้แก่ ครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๓ และอันดับสุดท้าย ได้แก่ การโรงหรือคนงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๐

นอกจากนี้ ครูยังมีความเห็นเพิ่มเติม คือ ครูช่วยกันดูแล หรือหัวหน้าสาย เป็นผู้รับผิดชอบ หรือ ครูผู้ใช้อุปกรณ์นั้นๆ เป็นผู้รับผิดชอบเอง

ตารางที่ ๒๔

ความชอบในการใช้ขลุ่ยกรงการตอน

ความชอบ	จำนวน ๒๖๐	ร้อยละ
๑. ชอบมาก	๑๖๔	๔๔.๖
๒. ชอบบ้าง	๑๖๔	๔๔.๖
๓. ไม่ชอบเลย	-	-
๔. มีไม่ชอบ	๒	๐.๔
รวม	๓๓๐	๑๐๐

ตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นว่า ครูส่วนมากชอบใช้ขลุ่ยกรงการตอน จำนวนครูที่ชอบมาก และชอบบ้างมีเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๖ ส่วนครูที่ไม่ชอบเลยนั้น ไม่มีเลย หมายเหตุ มีผู้ไม่ชอบ ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๔

ตารางที่ ๓๐

เหตุผลของการขอใช้อุปกรณ์

เหตุผล	จำนวน ๒๒๐	ร้อยละ
๑. เห็นว่า มีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน มาก	๒๐๕	๙๓.๒
๒. ช่วยให้เกิดสนใจ และตั้งใจเรียนมากขึ้น	๒๓๕	๑๐๖.๘
๓. ช่วยประหยัดเวลาในการเรียนการสอน	๑๒๗	๕๗.๗
๔. ทางโรงเรียนมีอุปกรณ์การสอนให้อย่างเพียงพอ ใช้ได้ อย่างสะดวก	๑๓	๕.๙
๕. ทางโรงเรียนมีผู้คอยให้ความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์อยู่เสมอ	๒	๐.๙
๖. ครูใหญ่หรือผู้บริหารส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการใช้ อุปกรณ์การสอนใหม่มาก	๕๐	๒๒.๖
๗. การใช้อุปกรณ์ต่างๆ เป็นเหตุหนึ่งของการพิจารณาความ ดีความชอบ	-	-
๘. ต้องการเลียนแบบ หรือแข่งขันกับคนอื่นที่ใช้อุปกรณ์	-	-

ตารางที่ ๓๐ การที่ครูขอใช้อุปกรณ์นั้น มีเหตุผลดังนี้ อันสืบรถ ไตงก์ ช่วยใช้
เกิดสนใจ และตั้งใจเรียนมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ ๑๐๖.๘ รองลงมา ไตงก์ เห็นว่า
มีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมาก คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๒ อันสืบ

สาม ไค้แก๊ว ช่วยประหยัดเวลาในการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๒ อินคัมสี่
 ไค้แก๊ว ครูใหญ่หรือผู้บริหารส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการใช้อุปกรณ์การสอนใหม่มาก คิด
 เป็นร้อยละ ๑๘.๒ อินคัมห้า ไค้แก๊ว ทางโรงเรียนมีอุปกรณ์การสอนใหม่บ้างเพียง
 พอ ไซ้ไค้แก๊วอย่างสะดวก คิดเป็นร้อยละ ๕ อินคัมสุดท้าย ไค้แก๊ว ทางโรงเรียนมีผู้
 ขอความช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์อยู่เสมอ คิดเป็นร้อยละ ๑.๑
 ส่วนข้ออื่นอีก ๒ ข้อ ไม่มีผู้ตอบเลย

ตารางที่ ๓๑

เหตุผลของการไม่ชอบใช้อุปกรณ์

เหตุผล	จำนวน No.	ร้อยละ
๑. ไม่อยากใช้	๕	๒
๒. ไม่ค่อยมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ อุปกรณ์	๑๔	๕.๗
๓. การใช้ อุปกรณ์ไม่ใช่อะไรที่สำคัญ หรือจำเป็น เพราะไม่เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเลย	๑	๐.๔
๔. มีอุปกรณ์ไม่เพียงพอ จำนวนในการจัดหา	๑๔	๗.๒
๕. ผู้ในชั้นหรือผู้บริหาร ไม่ค่อยให้ความสนับสนุน	๔	๓
๖. ไม่มีใครมองเห็นความสำคัญของการใช้ อุปกรณ์	๗	๒.๖
๗. การมีหรือไม่ใช้ อุปกรณ์ก็มีความดีความชอบเท่ากัน	๗	๒.๖
๘. ไม่มีเวลาว่างพอที่จะเตรียมใช้ อุปกรณ์ประกอบการสอน	๕๓	๒๐.๓
๙. การใช้ อุปกรณ์ทำให้เสียเวลา	๑๑	๔.๒
๑๐. ไม่ได้รับความสะดวกในการยืม และการนำไปใช้	๑๐	๓.๘
๑๑. สภาพของห้องเรียนไม่ค่อยอำนวยต่อการใช้ อุปกรณ์ต่างๆ	๔๔	๑๖.๘

ตารางที่ ๓๑ เหตุผลของการไม่ชอบใช้ อุปกรณ์ของครูบางคน มีดังต่อไปนี้ อันดับแรก ได้แก่ ไม่มีเวลาว่างพอที่จะเตรียมใช้ อุปกรณ์ประกอบการสอน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๓ รองลงมาได้แก่ สภาพของห้องเรียนไม่คอยอำนวยความสะดวกการใช้ อุปกรณ์ต่างๆ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๘ อันดับสามได้แก่ มีอุปกรณ์ไม่เพียงพอ จำนวนในการจัดหา คิดเป็นร้อยละ ๗.๒ อันดับสี่ ได้แก่ ไม่ค่อยมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ อุปกรณ์ คิดเป็นร้อยละ ๕.๗ นอกนั้น คะแนนไล่เรียงกัน อันดับสุดท้ายได้แก่ การใช้ อุปกรณ์ไม่ใช่อะไรที่สำคัญหรือจำเป็น เพราะไม่เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเลย คิดเป็นร้อยละ ๐.๔

ตารางที่ ๓๓

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของอุปกรณ์การสอน

ความคิดเห็น	ครูใหญ่		ครูน้อย		รวม	
	จำนวน ๔๓	ร้อยละ ๘๘.๓	จำนวน ๒๖๐	ร้อยละ ๕๕.๒	จำนวน ๓๐๓	ร้อยละ ๕๐.๕
๑. เป็นสิ่งช่วยให้การสอนโดยดัดขึ้น	๔๖	๘๘.๓	๒๕๕	๕๕.๒	๓๐๑	๕๐.๕
๒. เป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการสอน ซึ่งจะขาดเสียไม่ได้	๓๕	๘๑.๑	๑๐๒	๕๐.๓	๑๓๗	๕๕.๐
๓. มีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการ เรียนการสอนบ้างเล็กน้อย	๑	๒.๓	๑๕	๕.๗	๑๖	๕.๒
๔. ไม่จำเป็นและไม่มีความสำคัญต่อ การสอนเลย	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ ๓๓ แสดงให้เห็นว่า ทั้งครูใหญ่ และครูน้อย มีความคิดเห็นตรงกันเกี่ยวกับ ความสำคัญของอุปกรณ์การสอนว่า เป็นสิ่งช่วยให้การสอนโดยดัดขึ้น ซึ่งมีความสำคัญเป็น อันดับแรก คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๕ รองลงมา ได้แก่ เป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการสอนซึ่ง จะขาดเสียไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๐ อันดับสุดท้าย ได้แก่ มีความสำคัญและมีประโยชน์ ต่อการเรียนการสอนบ้างเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ ๕ ส่วนความเห็นที่ว่า ไม่จำเป็นและไม่ มีความสำคัญต่อการสอนเลย ไม่มีผู้ใดตอบเลย

แสดงเกี่ยวกับงานโสภณศึกษาในโรงเรียน

งานโสภณศึกษาในโรงเรียน	โคทำแ้ว					
	ครูใหญ่		ครูน้อย		รวม	
	จำนวน ๔๗	ร้อยละ	จำนวน ๒๖๐	ร้อยละ	จำนวน ๓๐๗	ร้อยละ
๑. สํารวจประเภทและจำนวนอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในโรงเรียน เพื่อนํามาใช้ในการสอนวิชาของหวาน	๒๔	๖๑.๗	๑๑๗	๔๕	๑๔๑	๔๗.๕
๒. ทักท้อประสานงานกับครูคนอื่น ๆ เกี่ยวกับโซอุปกรณ์	๒๗	๕๗.๖	๑๔๒	๕๔.๖	๑๖๙	๕๕
๓. ทักท้อขอความช่วยเหลือจากอุปกรณ์ของ ประชาชน องค์การ และหน่วยต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งอุปกรณ์ที่ต้องการ	๒๐	๔๒.๕	๕๕	๒๑.๑	๗๕	๒๔.๕
๔. เก็บรวบรวมสิ่งของและวัสดุต่าง ๆ ที่อาจจะใช้เป็นอุปกรณ์การสอนได้	๓๒	๖๘	๑๔๗	๕๖.๕	๑๗๙	๕๘.๓
๕. สนใจสืบถามเพื่อในทราบแหล่งวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ	๒๓	๔๘.๕	๑๑๕	๔๕.๔	๑๓๘	๔๕.๒
๖. ไปดูงานแสดงนิทรรศการอุปกรณ์การสอนที่จัดขึ้นตามสถานศึกษาต่าง ๆ เป็นครั้งคราว	๓๐	๖๓.๕	๑๖๕	๖๓	๑๙๕	๖๓.๑
๗. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการผลิตและการใช้อุปกรณ์อยู่เสมอ เช่น อ่านจากหนังสือ การเข้าร่วมการอบรม เป็นต้น	๓๕	๗๔.๕	๑๗๕	๖๗.๕	๒๑๐	๖๘.๗
๘. ศึกษาเนื้อหาวิชาการศึกษาของสอน วางแผนว่าจะใช้อุปกรณ์การสอนชนิดใดและอย่างไร	๓๐	๖๓.๕	๑๔๗	๖๕	๑๗๗	๕๗.๕
๙. หัวอุปกรณ์การสอนขึ้นเพื่อสนองตามแผนการศึกษาที่ใดก็ใจไว้ในข้อ ๔, ๒๖	๕๕.๓	๑๑๗	๕๒.๖	๑๖๐	๕๕	
๑๐. อื่น ๆ						

ตารางที่ ๓๓ กอ
แสดงเกี่ยวกับงานโศกทัศน์ศึกษาในโรงเรียน

งานโศกทัศน์ศึกษาในโรงเรียน	ยังไม่โตง่า					
	ครูใหญ่		ครูสอน		รวม	
	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
๑. สํารวจประเภทและจำนวนอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในโรงเรียน เพื่อนํามาใช้ในการสอนวิชาของหลาน	๖	๑๒.๕	๕๐	๒๐.๐๐	๕๕	๑๕
๒. ศึกษาประสานงานกับครูคนอื่น ๆ เกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์	๔	๑๐	๕๔	๑๔.๕	๕๘	๑๕.๖๒
๓. ศึกษาขอความช่วยเหลือจากแม่ปกครอง ปรึกษาของคณาจารย์ และหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อใ้ได้มาของอุปกรณ์ของคณาจารย์	๑๖	๒๕.๕	๑๐๖	๔๐.๐๐	๑๒๒	๓๐.๖๒
๔. เก็บรวบรวมสิ่งของและวัสดุต่าง ๆ ที่อาจจะใช้เป็นอุปกรณ์การสอนได้	๒	๕	๒๑	๘	๒๓	๕.๙๐
๕. สนใจสัมภาษณ์เพื่อใ้ทราบแหล่งวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ	๓	๗.๕	๒๔	๑๐.๐๐	๒๗	๗.๒๕
๖. ไปดูงานนำทรัพยากรอุปกรณ์การสอนที่นักเรียนสามารถนำมาใช้ เป็นกิจกรรมต่าง ๆ เป็นครั้งคราว	๔	๑๐	๓๕	๑๕	๓๙	๑๐.๒๖
๗. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการผลิตและการใช้อุปกรณ์สอนของตนเอง เช่น ถาดจากหนังสือ การเขารับการอบรมเป็นต้น	๓	๗.๕	๒๑	๘	๒๒	๕.๖๐
๘. ศึกษาข้อดีข้อเสียการศึกษาค้นคว้าของผู้อื่น วางแผนว่าจะใช้อุปกรณ์การสอนชนิดใด และอย่างไร	๔	๑๐	๑๑	๔.๖๒	๑๕	๔.๐๕
๙. ทำอุปกรณ์การสอนขึ้นเพื่อสนองตามแผนการสอนที่ใ้คิดจะใ้ใช้ใน	๓	๗.๕	๒๓	๑๐.๐๐	๒๖	๖.๖๖

ตารางที่ ๓๓ คอ
แสดงเกี่ยวกับงานโลกทัศน์ศึกษาในโรงเรียน

งานโลกทัศน์ศึกษาในโรงเรียน	กำลังอยู่ในโครงการ					
	ครูใหญ่		ครูสอน		รวม	
	จำนวน คน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
๑. ดำเนินโครงการและจำนวนอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในโรงเรียน เพื่อนำมาใช้ในการสอนวิชาของสถาน	๑๐	๒๑.๖	๒๑	๒๖.๖	๓๑	๓๑.๖
๒. ศึกษาค้นคว้างานกับครูคนอื่น ๆ เกี่ยวกับเรื่องอุปกรณ์	๔	๘.๓	๑๓	๑๖.๒	๑๗	๑๗.๖
๓. ศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมจากอุปกรณ์ของโรงเรียน ของการ และหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อในโครงการของอุปกรณ์ของสถาน	๑๑	๒๑.๖	๒๐	๒๕.๐	๓๑	๓๑.๖
๔. เก็บรวบรวมสิ่งของและวัสดุต่าง ๆ ซึ่งอาจจะใช้เป็นอุปกรณ์การสอนได้	๑๒	๒๕.๐	๒๑	๒๖.๖	๓๓	๓๓.๖
๕. สนใจสืบถามเพื่อในทราบแหล่งวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ	๑๑	๒๑.๖	๒๑	๒๖.๖	๓๒	๓๒.๖
๖. ไปดูงานฝ่ายวิชาการของโรงเรียน และศึกษาค้นคว้างานที่ต่าง ๆ เป็นครั้งคราว	๗	๑๔.๑	๒๖	๓๒.๕	๓๓	๓๓.๖
๗. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการผลิตและการใช้ของอุปกรณ์การสอน ความจากหนังสือ การเข้าร่วมการอบรม เป็นนิตย	๔	๘.๓	๑๓	๑๖.๒	๑๗	๑๗.๖
๘. ศึกษาเพื่อหาวิธีการที่หาของของงาน วางแผนว่าจะใช้ของอุปกรณ์การสอนชนิดใด และอย่างไร	๑๑	๒๑.๖	๒๑	๒๖.๖	๓๒	๓๒.๖
๙. นำอุปกรณ์การสอนอื่นเพื่อสอนของตามแผนการศึกษาที่โลกถึงใจไว้โดย	๑๐	๒๑.๖	๑๓	๑๖.๒	๒๓	๒๓.๖
๑๐. อื่น ๆ						

การวางที่ ๓๓

แสดงให้เห็นว่า งานโฮทศศึกษานี้ในโรงเรียนที่โคกสำเภาอันนั้น อันสืบแรกสำหรับครูใหญ่ โคนัก ศึกษาเพิ่มเติม
เกี่ยวกับการศึกษาและการวิจัยการอยู่เสมอ คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔ รองลงมาได้แก่เก็บรวบรวมสิ่งของและวัสดุต่าง ๆ ที่อาจจะเป็น
เป็นอุปกรณ์การสอนได้ คิดเป็นร้อยละ ๒๔ ส่วนครูสอนนักเรียนที่โคกสำเภา คือ อันสืบแรกโคกแก่ การเก็บรวบรวมสิ่งของและวัสดุ
ต่าง ๆ ที่อาจจะเป็นอุปกรณ์การสอนได้ คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๔ รองลงมาได้แก่ การศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการศึกษาและการวิจัยการ
อยู่เสมอ คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔ อันสืบตามโคกแก่ศึกษาเบื้องต้นที่ของสอน วางแผนว่าจะใช้อุปกรณ์ การสอนชนิดใด และอย่างไร
คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๔ นอกนั้น ร้อยอื่น ๆ ก็ก่อกำหนดคะแนนได้เหมือนกัน อันสืบสุดท้ายโคกแก่ ก็คือขอความช่วยเหลือจากบุคคลของ ประชาชน
องค์การและหน่วยงานราชการต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งอุปกรณ์การสอน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๔

ส่วนงานโฮทศศึกษานี้ในโรงเรียนที่วังไม้โคกสำเภา อันสืบแรก โคนักการศึกษาขอความช่วยเหลือจากบุคคลของ
ประชาชน องค์การ และหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งอุปกรณ์การสอน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔ รองลงมา สำหรับครูใหญ่ โคนัก
การศึกษาขอประชาชนงานกับบุคคลอื่น ๆ เกี่ยวกับการศึกษา การสนใจสืบตามเพื่อใช้ทราบแหล่งวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ และไปปฏิบัติงานที่
นิทรรศการอุปกรณ์การสอนที่จัดขึ้นตามสถานที่ต่าง ๆ เป็นวงกว้าง คิดเป็นร้อยละ ๑๔ ส่วนครูสอนโคกแก่การสำรวจประเภทและ
จำนวนอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่อยู่ในโรงเรียนเพื่อนำมาใช้ในการสอนวิชาของตน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๒ อันสืบสุดท้ายสำหรับครูใหญ่ โคนัก
การเก็บรวบรวมสิ่งของและวัสดุต่าง ๆ ที่อาจจะเป็นอุปกรณ์การสอนได้ คิดเป็นร้อยละ ๔.๒ ส่วนครูสอนโคกแก่ การศึกษาเนื้อหา
วิชาที่ของสอน และวางแผนว่า จะใช้อุปกรณ์การสอนชนิดใดและอย่างไร คิดเป็นร้อยละ ๔.๒

สำหรับงานโฮทศศึกษาในโรงเรียนการ อันสืบแรกสำหรับครูใหญ่ โคนัก การรวบรวมสิ่งของและวัสดุต่าง ๆ ที่อาจจะเป็น
อุปกรณ์การสอนได้ คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๔ รองลงมาได้แก่การศึกษาขอความช่วยเหลือจากบุคคลของ ประชาชน องค์การและหน่วยงานต่าง ๆ
สนใจสืบตามเพื่อใช้ทราบแหล่งวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ศึกษาเนื้อหาวิชาการศึกษาของสอน และวางแผนการศึกษาอุปกรณ์ประกอบ คิดเป็นร้อยละ
๒๐.๔ ส่วนครูสอน อันสืบแรกโคกแก่ การสำรวจประเภทและจำนวนอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในโรงเรียน คือ นำมาใช้ในการสอน และศึกษาขอ
ความช่วยเหลือจากบุคคลของ ประชาชน องค์การและหน่วยงานต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๒ รองลงมาได้แก่การศึกษาอุปกรณ์การสอนอื่น เพื่อ
สนองตามความต้องการที่โคกสำเภาไว้ คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๔ นอกนั้น มีจำนวนได้เหมือนกัน.

ตารางที่ ๓๔

ปัญหาและอุปสรรคของงานทัศนศึกษาของโรงเรียน

ปัญหาและอุปสรรค	ครูใหญ่		ครูสอน		รวม	
	จำนวน ๔๗	ร้อยละ	จำนวน ๒๖๒	ร้อยละ	จำนวน ๓๐๙	ร้อยละ
๑. จากการศึกษาปัญหาของทางโรงเรียนจากโรงเรียน	๒๗	๕๗.๖	๗๒	๒๗	๑๐๐	๓๐.๕
๒. ไม่มีการจัดงบประมาณหรือปีงบประมาณสำหรับทัศนศึกษาในเขตเมือง	๒๔	๕๑	๑๕๑	๕๗	๑๗๕	๕๖
๓. จากการศึกษาปัญหาของทางบ้านกำลังใจจากผู้บริหารโรงเรียน ทอดทิ้งผู้บริหารงานเงินน้อยเกินไป	๑	๒.๑	๒๕	๙.๖	๒๖	๘.๔
๔. จากการศึกษาปัญหาจากครูในโรงเรียนเกี่ยวกับ	๔	๘.๕	๒๖	๑๐	๓๐	๙.๗
๕. ไม่มีการจ้างโครงการงาน และวัตถุประสงค์สำหรับงาน ทัศนศึกษาไว้ให้แน่นอน	๕	๑๐.๕	๑๐๗	๔๑.๖	๑๑๒	๓๖.๒
๖. ไม่ได้จ้างสายงานเพื่อการบริหารทัศนศึกษาในโรงเรียน ไว้อย่างเป็นระเบียบ	๕	๑๑	๗๖	๒๙.๒	๑๐๐	๓๒.๕
๗. จากผู้ที่มีความสามารถ ชำนาญการดำเนินงานด้าน ทัศนศึกษาของโรงเรียน	๕	๑๐.๕	๕๐	๑๙.๖	๑๑๕	๓๗.๒
๘. จากผู้ที่มีหรือช่วยทัศนศึกษาสำหรับเป็นที่เก็บรักษา อุปกรณ์และใบบริวารแก่ครู	๒๖	๕๕.๓	๕๑	๑๙	๑๐๗	๓๔.๖

ตารางที่ ๑๔ กอ

ปัญหาและอุปสรรคของงานโสตทัศนศึกษาของโรงเรียน

ปัญหาและอุปสรรค	ครูใหญ่		ครูสอน		รวม	
	จำนวน ๔๗	ร้อยละ	จำนวน ๒๒๐	ร้อยละ	จำนวน ๒๖๗	ร้อยละ
๑. ครูยังไม่ค่อยมีความรู้ และความสามารถทางโสตทัศนศึกษาเท่าที่ควร	๓	๕๕.๕	๑๑๓	๕๑.๕	๑๑๖	๕๕.๕
๑๐. ครูยังไม่ค่อยมีความกระตือรือร้นหรือสนใจในการใช้อุปกรณ์การสอน	๒๓	๔๘.๕	๒๒	๒๕.๓	๔๕	๒๕.๕
๑๑. ครูไม่ค่อยมีเวลาว่างพอที่จะเตรียมการเพื่ออุปกรณ์การสอน	๑๕	๓๑.๕	๕๑	๒๓.๒	๖๖	๒๕.๒
๑๒. ครูไม่สามารถวินิจฉัยอุปกรณ์ใดเครื่องหรืออุปกรณ์บางอย่างในการวินิจฉัย	๑๕	๓๕.๓	๗๒	๒๗.๒	๘๗	๓๒.๕
๑๓. ครูไม่ทราบแหล่งที่จะหาอุปกรณ์ที่ของกลาง	๕	๑๐.๖	๒๒	๑๐	๒๗	๑๐
๑๔. ครูใช้อุปกรณ์แล้วไม่ค่อยสนใจ ไม่ค่อยนำมาใช้ในการที่จะใช้ต่อไป	๑	๒.๑	๑๐	๔.๕	๑๑	๔.๑
๑๕. แผนการใช้อุปกรณ์ครูก็อาจจะสนใจในโดยคิดเฉพาะหรือดีกว่าเมื่อใช้	-	-	๑๕	๕.๓	๑๕	๕.๕
๑๖. ครูอื่น ๆ ในโรงเรียนมักไม่ใช้อุปกรณ์การสอนจึงปฏิบัติ	๓	๖.๒	๑๒	๕.๕	๑๕	๖.๕
๑๗. สถาบันของโรงเรียนไม่อำนวยความสะดวกในการใช้อุปกรณ์	๑๕	๓๑.๕	๕๕	๒๕.๑	๗๐	๒๕.๑
๑๘. ครูไม่สามารถจะเสนอความเห็นในการดำเนินงานเกี่ยวกับบริการอุปกรณ์การสอนที่โรงเรียนจัดให้	๑๕	๓๑.๕	๑๕	๖.๘	๓๐	๑๑.๒
๑๙. อื่น ๆ						

ตารางที่ ๔

แสดงในขั้นต้นว่า ปัญหาและอุปสรรคของงานโศกทัศน์ศึกษาในโรงเรียน สำหรับครูใหญ่ ชั้นต้นแรก

โคแก การขาดความรู้ความสามารถสำหรับการดำเนินงานด้านโศกทัศน์ศึกษาของโรงเรียน (๖๐.๖๕) ส่วนครูน้อย ชั้นต้นแรก โคแกการ ไม่อาจจัดสรรงบประมาณสำหรับโศกทัศน์ศึกษาพิเศษหรือไม่อาจจัดโคเฮย (๕๕) ชั้นต้นสอง หังครูใหญ่ ครูน้อย มีความเห็นตรงกัน คือ ครูยังไม่ค่อยมีความรู้และความสามารถทางด้านโศกทัศน์ศึกษาเท่าที่ควร (๕๕.๕๖) และ (๕๖.๕๖) และครูใหญ่ที่มีความเห็นเพิ่มเติมอีก คือ ยังไม่มีการวางโครงการและวัตถุประสงค์สำหรับงานโศกทัศน์ศึกษาไว้ในแผนสอน (๕๕.๕๖) ชั้นต้นสาม สำหรับครูใหญ่ โคแก จากการศึกษาแผนการสอนการเงิน (๕๕.๖๕) ส่วนครูน้อย โคแก การที่ยังไม่มีการวางโครงการ และวัตถุประสงค์สำหรับงานโศกทัศน์ศึกษาไว้ในแผนสอน (๕๕.๖๕)

เมื่อรวมปัญหาและอุปสรรคของทั้งครูใหญ่และครูน้อยแล้ว ปัญหาที่สำคัญอันดับแรกโคแก การไม่อาจจัดสรรงบประมาณ สำหรับโศกทัศน์ศึกษาพิเศษ หรือไม่อาจจัดโคเฮย (๕๕) ชั้นต้นสองโคแก ครูยังไม่ค่อยมีความรู้ และความสามารถทางด้าน โศกทัศน์ศึกษาเท่าที่ควร (๕๕.๕๖) และชั้นต้นสาม โคแก ยังไม่มีการวางโครงการและวัตถุประสงค์สำหรับงานโศกทัศน์ศึกษา ไว้ในแผนสอน (๕๕.๖๕) ส่วนปัญหาอื่น ๆ นั้นมีความสำคัญใกล้เคียงกัน ปัญหาที่มีความสำคัญอันดับที่สองโคแกครูใหญ่ครูน้อยยังไม่ค่อยสนใจในเนื้อหาที่จะไป (๕๕.๕๖) และสนใจอยู่ประเภท ครูอาจสอนโดยดลใจ หรือคิดว่าเมื่อไรครูปรนเปรอ (๕๕.๕๖)

ตารางที่ ๓๕

เปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคของงานโสตทัศนศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดต่าง ๆ

ปัญหาและอุปสรรค	เชียงใหม่	ลำพูน	อำนาจ	เชียงใหม่	แพร่	น่าน
	จำนวน ๑๑๑	จำนวน ๓๑	จำนวน ๓๓	จำนวน ๓๔	จำนวน ๒๕	จำนวน ๒๕
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
๑. ขาดการสนับสนุนทางการเงินจากโรงเรียน	๓๒.๔	๕๕.๔	๒๔.๔	๒๑	๓๒	๓๒
๒. ไม่มีการจัดงบประมาณหรือปีงบประมาณสำหรับโสตทัศนศึกษาไม่พอเพียง	๕๕.๕	๔๐.๖	๕๓.๑	๖๔.๓	๕๖	๕๕
๓. ขาดการสนับสนุนทางด้านกำลังใจจากผู้บริหารโรงเรียน ตลอดจนผู้บริหารงานเหนือขึ้นไป	๓.๔	๒๕.๕	๕	๑๐.๕	-	๑๒
๔. ขาดการสนับสนุนจากครูในโรงเรียนเดียวกัน	๑๒.๖	๑๔.๓	๓.๓	๑๐.๕	๑๒	๕
๕. ไม่มีการวางโครงการงาน และวัตถุประสงค์สำหรับงานโสตทัศนศึกษาไว้ในแผนอน	๕๕.๔	๕๕.๔	๕๐.๒	๕๐	๓๒	๓๐
๖. ไม่ได้วางสายงานเพื่อการบริหารโสตทัศนศึกษาในโรงเรียนไว้อย่างเป็นระเบียบ	๓๓.๓	๕๕.๑	๑๒.๕	๕๓.๑	๑๒	๑๒
๗. ขาดผู้นำที่มีความสามารถ สำหรับดำรงตำแหน่งงานด้านโสตทัศนศึกษาของโรงเรียน	๓๓.๔	๕๕.๑	๑๒.๕	๕๕.๓	๓๖	๕๔
๘. ขาดศูนย์หรือหน่วยโสตทัศนศึกษาสำหรับเป็นที่เก็บรักษาอุปกรณ์และใหม่บริการแก่ครู	๓๓.๓	๕๔	๓๓.๖	๕๒.๑	๒๔	๕๐

ตารางที่ ๑๕

อันดับแรก

เมื่อแยกปัญหาและอุปสรรคของโรงเรียนในจังหวัดต่าง ๆ จะได้ผลดังนี้
โคกแก้ว การไม่อาจจัดสรรงบประมาณสำหรับโสตทัศนศึกษาโคกแก้ว เชียง หรือไม่อาจจัดโคกแก้ว ซึ่งทุกจังหวัดมีปัญหา
เดียวกันนี้ (๒๒.๑๕) ยกเว้นจังหวัดน่าน ที่ให้ความสำคัญอันดับแรกในข้อที่ว่า ครูยังไม่เคยมีความรู้และความ
สามารถทางด้านโสตทัศนศึกษาเท่าที่ควร (๕๖๕)

อันดับสอง

สำหรับจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน และแพร่ โคกแก้ว ครูยังไม่เคยมีความรู้และความสามารถทางโสตทัศนศึกษา
เท่าที่ควร (๕๒.๒๕) ส่วนจังหวัดลำปางและเชียงราย โคกแก้ว ยังไม่มีการวางโครงการและวัตถุประสงค์สำหรับ
งานโสตทัศนศึกษาไว้ไหนแน่นอน (๔๔.๑๕) ส่วนจังหวัดน่าน โคกแก้ว ยังขาดผู้นำที่มีความสามารถสำหรับดำเนินงาน
ด้านโสตทัศนศึกษาของโรงเรียน (๔๔๕)

อันดับสาม

สำหรับจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน และแพร่ โคกแก้ว การยังไม่มีการวางโครงการและวัตถุประสงค์สำหรับงานโสตทัศน
ศึกษาไว้ไหนแน่นอน (๔๔.๒๕) ส่วนจังหวัดลำปาง โคกแก้ว ยังขาดครูผู้หรือหน่วยโสตทัศนศึกษาสำหรับเป็นที่เก็บอุปกรณ์
และให้บริการแก่ครู (๑๑.๑๕) จังหวัดเชียงราย โคกแก้ว ยังไม่ใคร่วางสายงานเพื่อการบริหารงานโสตทัศนศึกษา
ในโรงเรียนไว้อย่างเป็นระเบียบ (๔๗.๓) และจังหวัดน่าน โคกแก้ว ไม่อาจจัดสรรงบประมาณสำหรับโสตทัศนศึกษา
โคกแก้ว เชียง หรือไม่อาจจัดโคกแก้ว (๔๕๕)

ตารางที่ ๓๖

เปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคของงานโลกทัศน์ศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์

ปัญหาและอุปสรรค	โรงเรียนรัฐบาล	โรงเรียนราษฎร์
	จำนวน ๓๖	จำนวน ๓๐๐
	ร้อยละ	ร้อยละ
๑. ขาดการสนับสนุนทางการเงินจากโรงเรียน	๒๑.๓	๓๕.๕
๒. ไม่มีการจัดงบประมาณหรือบิณฑบาตสำหรับโลกทัศน์ศึกษาไม่พอเพียง	๔๔.๖	๕๕.๓
๓. ขาดการสนับสนุนทางกำลังใจจากผู้บริหารโรงเรียน ตลอดจนผู้บริหารงานเหนือขึ้นไป	๖.๕	๑๑.๓
๔. ขาดการสนับสนุนจากครูในโรงเรียนเดียวกัน	๔.๒	๑๑.๖
๕. ไม่มีการวางโครงการ และวัตถุประสงค์สำหรับงานโลกทัศน์ศึกษาไว้แน่นอน	๔๖.๖	๕๑.๕
๖. ไม่ได้วางสายงานเพื่อการบริหารโลกทัศน์ศึกษาในโรงเรียนไว้อย่างเป็นระเบียบ	๑๕.๕	๓๓
๗. ขาดผู้นำที่มีความสามารถ สำหรับดำเนินงานด้านโลกทัศน์ศึกษาของโรงเรียน	๑๙.๔	๓๔.๕
๘. ภาควิชาหรือหน่วยโลกทัศน์ศึกษาสำหรับเป็นที่เก็บรักษาอุปกรณ์และให้บริการแก่ครู	๓๙.๔	๓๖.๖
๙. ครูยังไม่ค่อยมีความรู้ และความสามารถทางโลกทัศน์ศึกษาเท่าที่ควร	๕๐	๔๔.๕
๑๐. ครูยังไม่ค่อยมีความกระตือรือร้นหรือสนใจในการจัดอุปกรณ์การสอน	๒๑	๓๑.๖
๑๑. ครูไม่ค่อยมีเวลาว่างพอที่จะเตรียมการเพื่ออุปกรณ์การสอน	๓๕.๕	๓๐.๓

ตารางที่ ๓๖ ต่อ

เปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคของงานไอศหัตถศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์

ปัญหาและอุปสรรค	โรงเรียนรัฐบาล	โรงเรียนราษฎร์
	จำนวน ๓๖	จำนวน ๒๓๑
	ร้อยละ	ร้อยละ
๑๒. ครูไม่สามารถผลิตอุปกรณ์ใช้เองหรือรู้สึกยุ่งยากในการผลิต	๒๗.๖	๒๔.๑
๑๓. ครูไม่ทราบแหล่งที่จะหาอุปกรณ์ที่ของกร	๑๐.๕	๕.๕
๑๔. ครูใช้อุปกรณ์แล้วไม่ได้ผล ทำให้เบื่อก่อนหน้าในการที่จะใช้ต่อไป	๕.๒	๒
๑๕. แม่ไม่ใช้อุปกรณ์ ครูก็อาจจะสอนให้โดยอัตโนมัติหรือดีกว่าเมื่อใช้อุปกรณ์	๕.๒	๕.๓
๑๖. ครูอื่น ๆ ในโรงเรียนมักไม่ใช้อุปกรณ์การสอน จึงปฏิบัติคาม ๆ กัน	๑๓.๑	๑๕
๑๗. สถานที่ของโรงเรียนไม่อำนวยความสะดวกในการใช้อุปกรณ์	๕๒.๑	๑๕.๑
๑๘. ครูไม่สามารถจะเสนอความเห็นในการดำเนินงานเกี่ยวกับวิธีการอุปกรณ์การสอนที่โรงเรียนจัดให้	๕.๒	๑๑.๒
๑๙. อื่น ๆ		

ตารางที่ ๑๖

เมื่อแยกปัญหาของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์

อันดับแรก

โรงเรียนรัฐบาล ไค้แก่ ครูบุงไม่ค่อขมึความรู้และความสามารถทางค้ำบโสศกคคศึกษาห้ำที่ควร (๔๐%) ส่วนโรงเรียนราษฎร์เด็บว่ บัญชำนี้อบู่เป็นอันดับสอง (๔๔.๕%) สำหรับปัญหอันดับแรกของโรงเรียนราษฎร์ ไค้แก่ ไม่อจจัดสรรงบประมำณสำหรับโสศกคคศึกษาไว้ค่อเพ็บง หรือไม่อจจัดค้เดบ (๔๔.๓%) ซึ่งปัญหำนี้ โรงเรียนรัฐบาลเห็นว่ำอยู่เป็นอันดับสอง (๔๔.๖%)

อันดับขำมนั้น

ตั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ มีปัญหำตรงคั้น ไค้แก่ ยังไม่มีการวางค้องการ และวัตถุประสงค์ สำหรับงำนโสศกคคศึกษาไว้ค่อแน่นอน (๔๔%) ส่วนปัญหำอื่น ๆ นั้น มีความสำคัญไค้เรื่อกันองไป

ตารางที่ ๓

เปรียบเทียบฐานะและอุปสรรคของเกษตรกรและเกษตรกร

ปัญหาและอุปสรรค	ชาย	หญิง
	จำนวน ๑๘๘	จำนวน ๑๒๖
	ร้อยละ	ร้อยละ
๑. ขาดการสนับสนุนทางการเงินจากโรงเรียน	๓๕.๑	๓๓.๓
๒. ไม่มีการจัดอบรมประมาณวิธีปฏิบัติงานระหว่างสหกรณ์เกษตรกรศึกษาไม่ขอเลี้ยง	๕๕.๓	๕๓.๑
๓. ขาดการสนับสนุนทางด้านค่าจ้างโรงเรียน คอลเลกชันผู้ปฏิบัติงานและอื่นไป	๖๖.๕	๕.๓
๔. ขาดการสนับสนุนจากครูในโรงเรียนเดียวกัน	๖๖.๕	๕.๓
๕. ไม่มีการวางโครงการ และจัดอุปกรณ์สำหรับงานเกษตรกรศึกษาไว้ในแผน	๕๐.๐	๕๖.๓
๖. ไม่ให้วางสายงานเพื่อการบริการเกษตรกรศึกษาในโรงเรียนไว้ชัดเจนเป็นระเบียบ	๓๓.๖	๓๐.๕
๗. ขาดความรู้ความชำนาญ ด้านวิชาความรู้ด้านงานในสหกรณ์ศึกษาของโรงเรียน	๓๕	๕๕.๓
๘. ขาดความรู้หรือแนวข้อปฏิบัติสหกรณ์ศึกษาสำหรับเป็นคู่มือหรือการอุปการะและให้บริการแก่ครู	๓๕	๓๖.๖
๙. ครูยังไม่มีความรู้ และความสามารถทางด้านสหกรณ์ศึกษาเท่าที่ควร	๕๓.๑	๕๕.๐
๑๐. ครูยังไม่มีความกระตือรือร้นหรือสนใจในการให้อุปการะการสอน	๕๖.๕	๖๕
๑๑. ครูไม่สนใจจะวางแผนที่จะเตรียมการเพื่ออุปการะการสอน	๓๐.๕	๓๖.๕

ตารางที่ ๓๓ กอ

เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายและอุปสรรคของครูชานนและครูหญิง

ปัญหาและอุปสรรค	ชาย	หญิง
	จำนวน ๑๘๓	จำนวน ๑๖๖
	ร้อยละ	ร้อยละ
๑๒. ครูไม่สาธิตวิธีปฏิบัติของตนเองหรือรู้สึกยุ่งยากในการอธิบาย	๒๔.๓	๒๓.๕
๑๓. ครูไม่พยายามที่จะหาอุปกรณ์ที่คล่องตัว	๓๐.๖	๕.๑
๑๔. ครูใช้อุปกรณ์แล้วไม่ไถ่ผล ถ้าไม่เมื่อมาใช้ในการที่จะใช้ต่อไป	๔.๒	๒.๕
๑๕. ผมไม่ใช้อุปกรณ์ ครูก็อาจจะสอนให้โดยวิธีเล่า หรือคิดว่าเมื่อใช้อุปกรณ์	๔.๒	๕
๑๖. ครูขึ้น ไขโรงเรียนมักไม่ใช้อุปกรณ์ที่หาซื้อ จึ่งปฏิบัติตาม ๆ กัน	๑๔.๑	๑๖.๖
๑๗. สถานศึกษาของโรงเรียนไม่อำนวยความสะดวกในการใช้อุปกรณ์	๒๖.๕	๒๕.๔
๑๘. ครูไม่ชำนาญที่จะ เสนอความเห็นในการดำเนินงานเกี่ยวกับวิธีการอุปกรณ์ที่หาซื้อ ที่โรงเรียนจัดให้	๑๑.๒	๐
๑๙. อื่น ๆ		

ตารางที่ ๑๓

เมื่อแยกปัญหาและอุปสรรคของครูชายและครูหญิง

อันดับแรก

ทั้งครูชายและครูหญิง มีปัญหาตรงกัน คือยังไม่อาจจัดสรรงบประมาณสำหรับโสตทัศนศึกษาได้พอเพียง หรือไม่อาจจัดได้เลย (๔๖.๑%)

อันดับสอง

คือครูยังไม่ค่อยมีความรู้และความสามารถทางด้านโสตทัศนศึกษาเท่าที่ควร (๔๖.๑%)

อันดับสาม

คือยังไม่มีการวางโครงการและวัตถุประสงค์สำหรับงานโสตทัศนศึกษาไว้ให้แน่นอน (๔๑.๑%) ส่วนปัญหาอื่น ๆ นั้น มีความสำคัญไล่เรียงกันลงไป.

ตารางที่ ๑๔

การเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคของครูที่สอนวิชาต่าง ๆ

ปัญหาและอุปสรรค	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	สังคมศึกษา
	จำนวน ๔๑	จำนวน ๔๔	จำนวน ๔๔
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
๑. ขาดการสนับสนุนทางการเงินจากโรงเรียน	๓๐.๒	๒๔.๕	๓๑.๘
๒. ไม่มีการจัดงบประมาณหรือใช้งบประมาณซ้ำรั้งให้สหคณศึกษาไม่พอเพียง	๖๐.๕	๖๑.๒	๕๕
๓. ขาดการสนับสนุนทางด้านกำลังใจจากผู้บริหารโรงเรียน ตลอดจนผู้บริหารงานเหนือขึ้นไป	๑๑.๖	๔.๑	๕
๔. ขาดการสนับสนุนจากครูในโรงเรียนเดียวกัน	๑๓.๕	๑๐.๒	๕
๕. ไม่มีการวางโครงการ และวัตถุประสงค์สำหรับงานโศกคณศึกษาไว้ที่แน่นอน	๔๑.๕	๓๕.๖	๓๕
๖. ไม่ได้วางสายงานเพื่อการบริหารโศกคณศึกษาในโรงเรียนไว้อย่างเป็นระเบียบ	๒๑.๒	๓๐.๖	๒๕.๖
๗. ขาดผู้นำที่มีความสามารถ สำหรับกำกับการดำเนินงานโศกคณศึกษาของโรงเรียน	๒๓.๒	๓๕.๖	๒๕.๕
๘. ขาดศูนย์หรือหน่วยงานโศกคณศึกษาสำหรับเป็นที่เก็บรักษาอุปกรณ์และให้บริการแก่ครู	๑๗.๒	๓๒.๖	๔๐.๑
๙. ครูยังไม่มีความรู้ และความสามารถทางโศกคณศึกษาเข้าที่ควร	๑๕.๕	๕๕.๑	๑๕

ตารางที่ ๓๔ กอ

การเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคของครูที่สอนวิชาต่าง ๆ

ปัญหาและอุปสรรค	ภาษาไทย	ภาษาต่างประเทศ	สังคมศึกษา
	จำนวน ๔๓	จำนวน ๔๔	จำนวน ๔๔
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
๑๐. ครูยังไม่ค่อยมีความกระตือรือร้นหรือสนใจในการใช้อุปกรณ์การสอน	๒๓.๒	๒๔.๖	๒๕
๑๑. ครูไม่ค่อยมีเวลาว่างพอที่จะเตรียมการเพื่ออุปกรณ์การสอน	๒๐.๒	๓๔.๖	๓๕
๑๒. ครูไม่สามารถผลิตอุปกรณ์ที่เองหรือรู้สึกยุ่งยากในการผลิต	๒๓.๒	๓๐.๖	๒๒.๓
๑๓. ครูไม่ทราบแหล่งที่จะหาอุปกรณ์ที่ของถาวร	๕.๖	๓๐.๖	๕
๑๔. ครูใช้อุปกรณ์แล้วไม่ไต่ผล ทำให้เบื่อหน่ายในการที่จะใช้ต่อไป	๒.๓	๕	๒.๒
๑๕. แม่ไม่ใช้อุปกรณ์ ครูก็อาจจะสอนให้โดยลัดคิว หรือคิดว่าเมื่อใช้อุปกรณ์	-	๖.๑	๒.๕
๑๖. ครูอื่น ในโรงเรียนมักไม่ใช้อุปกรณ์การสอน จึงปฏิบัติตาม ๆ กัน	๖.๕	๒๐.๕	๑๑.๓
๑๗. สถานที่ของโรงเรียนไม่อำนวยความสะดวกในการใช้อุปกรณ์	๑๖.๒	๒๒.๕	๒๕
๑๘. ครูไม่สามารถจะเสนอความเห็นในการดำเนินงานเกี่ยวกับบริการอุปกรณ์การสอนที่โรงเรียนจัดให้	๕.๐	๕.๑	๕
๑๙. อื่น ๆ			

ตารางที่ ๑๔ กอ

ปัญหาและอุปสรรค	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ศิลปศึกษา
	จำนวน ๔๔	จำนวน ๔๔	จำนวน ๓๑
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
๑. ขาดการสนับสนุนทางการเงินจากโรงเรียน	๒๔.๕	๒๕	๒๒.๕
๒. ไม่มีการจัดงบประมาณหรือปีงบประมาณสำหรับโสตทัศนศึกษาไม่พอเพียง	๔๖.๕	๖๕.๔	๕๔.๔
๓. ขาดการสนับสนุนทางด้านกำลังใจจากผู้บริหารโรงเรียน ตลอดจนผู้บริหารงานเพื่อขึ้นไป	๑๒.๒	๒.๒	๑๖.๑
๔. ขาดการสนับสนุนจากครูในโรงเรียนเดียวกัน	๖.๑	๑๑.๓	๙.๖
๕. ไม่มีการวางโครงการ และวัตถุประสงค์สำหรับงานโสตทัศนศึกษาไว้ให้แน่นอน	๓๖.๓	๕๖.๔	๓๒.๒
๖. ไม่ได้วางสายงานเพื่อการบริหารโสตทัศนศึกษาในโรงเรียนไว้อย่างเป็นระเบียบ	๓๒.๖	๓๕.๓	๒๒.๕
๗. ขาดผู้นำที่มีความสามารถ สำหรับการดำเนินงานด้านโสตทัศนศึกษาของโรงเรียน	๓๔.๖	๕๔.๕	๒๔.๕
๘. ขาดศูนย์หรือหน่วยโสตทัศนศึกษาสำหรับเป็นที่เก็บรักษาอุปกรณ์และให้บริการแก่ครู	๓๐.๖	๓๕	๓๒.๒
๙. ครูยังไม่ค่อยมีความรู้ และความสามารถทางโสตทัศนศึกษาเท่าที่ควร	๔๔.๔	๖๑.๓	๒๒.๕
๑๐. ครูยังไม่ค่อยมีความกระตือรือร้นหรือสนใจในการใช้อุปกรณ์การสอน	๓๐.๖	๒๗.๒	๑๔.๓

ตารางที่ ๓๔ ต่อ

ปัญหาและอุปสรรค	คณิศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ศิลปศึกษา
	จำนวน ๔๔	จำนวน ๔๔	จำนวน ๓๑
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
๑๑. ครูยังไม่ค่อยมีเวลาว่างพอที่จะเตรียมการเพื่ออุปกรณ์การสอน	๓๐.๖	๔๕.๔	๒๕.๘
๑๒. ครูไม่สามารถผลิตอุปกรณ์ใดเอง หรือรู้สึกยุ่งยากในการผลิต	๓๐.๖	๓๖.๓	๑๔.๒
๑๓. ครูไม่ทราบแหล่งที่จะหาอุปกรณ์ที่ของถาวร	๑๐.๖	๑๔.๑	๖.๕
๑๔. ครูใช้อุปกรณ์จอร์ไมไคยล ทำให้เมื่อนำมาใช้ในการที่จะใช้ต่อไป	๔	๖.๔	๓.๒
๑๕. แม้ไม่ใช่อุปกรณ์ ครูก็อาจจะสอนให้ไคยลดีเท่า หรือดีกว่าเมือใช้อุปกรณ์	๑๒.๒	๔.๕	-
๑๖. ครูอื่น ในโรงเรียนมักไม่ใช่อุปกรณ์การสอน จึงปฏิบัติคาม ๆ กัน	๒๒.๕	๑.๓	๓.๒
๑๗. สถานที่ของโรงเรียนไม่อำนวยความสะดวกในการใช้อุปกรณ์	๑๒.๒	๓๑.๘	๑๘.๓
๑๘. ครูไม่สามารถจะเสนอความเห็นในการดำเนินงานเกี่ยวกับบริการอุปกรณ์การสอนที่โรงเรียนจัดให้	-	๔	๖.๕
๑๙. อื่น ๆ			

ปัญหาสำคัญอันดับแรกที่เหมือนกันหมดคือ ใ้แก่ ไม่อาจจัดกิจกรรมประมาณสำหรับโสตทัศนศึกษาได้พอเพียง หรือไม่อาจจัดได้เลย (๖๖-๖๘)

อันดับสอง ศึกษานิเทศก์ชาวไทย ไ้แก่ก็ยังไม่มีการวางโครงการและวัตถุประสงค์สำหรับงานโสตทัศนศึกษาไว้ใ้แน่นอน (๔๖-๔๘)
ศึกษานิเทศก์ต่างประเทศ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ไ้แก่ ครูยังไม่ค่อยมีความรู้ และความสามารถ ทางด้านโสตทัศนศึกษาเท่าที่ควร (๔๘) ส่วนครูยัง کمศึกษาและคือปศึกษาไ้แก่ ยังขาดศูนย์หรือหน่วยโสตทัศน ศึกษาสำหรับเป็นที่เก็บอุปกรณ์และให้บริการแก่ครู (๑๗-๑๙)

อันดับสาม ครูภาษาไทย ไ้แก่ ยังขาดศูนย์หรือหน่วยโสตทัศนศึกษาสำหรับเป็นที่เก็บอุปกรณ์และให้บริการแก่ครู (๑๗-๑๙)
ส่วนครูภาษาต่างประเทศ, สังคมศึกษา, คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ไ้แก่ ยังไม่มีการวางโครงการและวัตถุประสงค์สำหรับงานโสตทัศนศึกษาไว้ใ้แน่นอน (๔๐-๔๒) ศึกษานิเทศก์คือปศึกษาไ้แก่ ครูไม่ค่อยมีเวลาว่าง ซอที่จะเตรียมการเพื่อใ้อุปกรณ์การสอน (๒๕-๒๗) ส่วนปัญหาอื่น ๆ มีความสำคัญใ้เหมือนกัน.

ตารางที่ ๓๔

การเปรียบเทียบปริมาณและคุณภาพของครูผู้ฝึกงานกับ

ปริมาณและคุณภาพ	ป.ดศ.	ป.ดศ.สูง	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	อื่น ๆ
	จำนวน ๓๔	จำนวน ๓๓	จำนวน ๔๔	จำนวน ๕	จำนวน ๒๖
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
๑. จากการศึกษาข้อมูลทางการเงินจากโรงเรียน	๓๔.๔	๒๖.๖	๓๔.๖	๔๐	๓๔.๖
๒. ไม่มีการจัดงบประมาณหรือใช้งบประมาณสำหรับวัสดุสิ้นเปลืองไม่ขอเพิ่ม	๒๗.๔	๔๕.๖	๒๕.๖	๒๐	๔๖.๖
๓. จากตัวชี้วัดข้อมูลทางด้านค่าจ้างจากศูนย์บริการโรงเรียน ตลอดจนผู้บริหารจากโรงเรียนอื่น	๒๗.๔	๓๐	๓๐.๖	๒๐	๓๔.๖
๔. จากการศึกษาข้อมูลจากครูในโรงเรียนเดียวกัน	๓๓.๔	๓๐.๖	๓๐.๖	๔๐	๓๖.๖
๕. ไม่มีการวางโครงการและวัตถุประสงค์ด้านงานวัสดุสิ้นเปลืองไว้ในแผนงาน	๔๖.๖	๔๖.๖	๔๕.๖	๔๐	๒๖
๖. ไม่ให้ความสำคัญของงานที่จัดการบริหารวัสดุสิ้นเปลืองในโรงเรียนไว้พอควรเป็นระเบียบ	๒๖	๓๖	๔๕.๖	๒๐	๒๖
๗. จากตัวชี้วัดความสามารถด้านบริหารค่าเป็นงานด้านวัสดุสิ้นเปลืองของโรงเรียน	๓๔.๔	๓๔.๔	๔๖.๖	๔๐	๓๖.๖
๘. จากข้อมูลหรือหน่วยงานที่วัสดุสิ้นเปลืองสำหรับเริ่มต้นรับโอนจากโรงเรียนและโอนบริหารจากครู	๓๔.๖	๔๐.๔	๔๖.๖	๒๐	๓๖.๖
๙. ครูผู้ฝึกงานมีความรู้และความสามารถทางวัสดุสิ้นเปลืองเข้าที่ควร	๔๔.๔	๓๖.๔	๔๐.๔	๒๖	๔๖.๖

ตารางที่ ๓๘ กอ

ปัญหาและอุปสรรค	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	อื่น ๆ
	จำนวน ๓๔	จำนวน ๓๓	จำนวน ๓๔	จำนวน ๕	จำนวน ๒๖
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
๑๑. ครูมีใจไม่ถนัดมีความกระตือรือร้นหรือสนใจในการใช้อุปกรณ์การสอน	๒๔.๒	๒๓.๓	๓๖.๒	๘๐	๒๓
๑๒. ครูไม่ถนัดใช้เวลาว่างเพื่อที่จะเตรียมการ เพื่ออุปกรณ์การสอน	๒๕.๖	๓๖.๓	๓๕.๕	-	๓๕.๔
๑๓. ครูไม่ชำนาญต่ออุปกรณ์เทคโนโลยี หรือใช้ยากลำบากในการผลิต	๓๒	๒๖.๖	๒๕.๔	๕๐	๑๕.๒
๑๔. ครูไม่ทราบแหล่งที่จะนำอุปกรณ์ผลิตของ	๔.๕	๓๐.๓	๓๕.๓	-	-
๑๕. ครูใช้อุปกรณ์แต่ยังไม่ค่อยดี ถ้าใช้เมื่อหน้าชั้นในการที่จะใช้ต่อไป	๑.๒	๒.๕	๔.๕	๒๐	-
๑๖. แม่นยำในอุปกรณ์ครูก็อาจจะสอนให้เด็กได้ก็เพราะคิดว่าเมื่อใช้อุปกรณ์	๒.๕	๕.๓	๓.๓	-	๑.๖
๑๗. ครูค้นคว้าในโรงเรียนมักไม่ใช้อุปกรณ์การสอนจึงแก้ปัญหาความยาก	๑๕.๑	๒๑.๕	๑๖.๕	๒๐	๑๑.๕
๑๘. สถานการณ์ของโรงเรียนไม่อำนวยความสะดวกในการใช้อุปกรณ์	๑๕.๓	๒๓	๒๓.๓	๕๐	๑๑.๕
๑๙. ครูไม่สามารถที่จะเสนอความเห็นในการดำเนินงานเกี่ยวกับวิธีการ อุปกรณ์การสอนที่โรงเรียนจัดให้	๑.๕	๑๖.๒	๑๓.๕	๒๐	๓.๕
๒๐. อื่น ๆ					

เมื่อเปรียบเทียบฐานะและอุปสรรคของครูที่มีวุฒิต่างกัน จะเห็นได้ว่า ปัญหาอันคับแค้นของครูทุกวุฒิ นอกจาก
วุฒิปริญญาโท โคนก การไม่อาจจัดสรรงบประมาณสำหรับโรงเรียนสหศึกษาได้ขอเงิน หรือไม่อาจจัดได้เอง
(๔๖.๑๕) ส่วนวุฒิปริญญาโท อันคัมแรกโคนก การขาดผู้นำที่มีความสามารถสำหรับการดำเนินงานสหศึกษา
ครูยังไม่ค่อยมีความรู้และความสามารถทางด้านสหศึกษาเท่าที่ควร และครูยังไม่ค่อยมีความกระตือรือร้น
หรือสนใจในการใช้รูปการสอน (๔๖) อันคัมสองสำหรับครูที่มีวุฒิ ป.ถศ., ป.ถศ. สูง และอื่น ๆ โคนก
ครูยังไม่ค่อยมีความรู้และความสามารถทางด้านสหศึกษาเท่าที่ควร (๔๖.๒๕) ส่วนครูปริญญาตรี โคนกยัง
ไม่มีการวางโครงการและวัตถุประสงค์สำหรับงานสหศึกษาไว้แน่นอน (๔๔.๒๕) และครูปริญญาโท โคนก
การไม่อาจจัดสรรงบประมาณ, ยังไม่ได้วางชวตงานเพื่อบริหารงานสหศึกษาอย่างเป็นทางการเป็นระเบียบ, ยังขาด
ศูนย์หรือหน่วยสหศึกษา (๒๐) อันคัมสาม ครู ป.ถศ. โคนกยังไม่มีโครงการและวัตถุประสงค์
สำหรับงานสหศึกษาแน่นอน (๔๖.๓๕) ครู ป.ถศ. สูง โคนกยังขาดศูนย์หรือหน่วยสหศึกษา
(๔๖.๔๕) ปริญญาตรีโคนก ครูยังไม่ค่อยมีความรู้ความสามารถทางด้านสหศึกษาเท่าที่ควร ปริญญาโท โคนก
ขาดการสนับสนุนทางการเงิน ขาดการสนับสนุนจากบรรดาครูในโรงเรียน ยังไม่มีการวางโครงการและวัตถุประสงค์
สำหรับงานสหศึกษาไว้แน่นอน, ครูไม่สามารถจัดอุปกรณ์ได้เอง และสถานที่ของโรงเรียน
ไม่อำนวยความสะดวกในการใช้รูปการ (๔๐) ส่วนวุฒิอื่น ๆ มีความสำคัญใจเหมือนกันไป

ตารางที่ ๔๐

การเปรียบเทียบฐานะและอุปสรรคของครูที่มีจำนวนของการสอนต่างกัน

ปัญหาอุปสรรค	๒๒ ปีขึ้นไป	๒๑ - ๒๕ ปี	๑๖ - ๒๐ ปี
	จำนวน ๔	จำนวน ๓๗	จำนวน ๑๔
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
๑. ขาดการสนับสนุนทางการเงินจากโรงเรียน	๔๔.๔	๓๕.๑	๒๓.๗
๒. ไม่มีการจัดงบประมาณหรือปีงบประมาณสำหรับโอกาสศึกษาไม่ต่อเนื่อง	๔๔.๕	๔๒.๘	๔๓.๖
๓. ขาดการสนับสนุนทางด้านกำลังใจจากผู้บริหารโรงเรียน ตลอดจนผู้บริหารงานอื่นหรือไม่	๑๑.๑	๑๘.๖	๕.๕
๔. ขาดการสนับสนุนจากคู่มือโรงเรียนเดียวกัน	๒๒.๒	๑๑.๗	๑๑.๖
๕. ไม่มีการวางโครงการและวัตถุประสงค์สำหรับงานโอกาสศึกษาไว้เป็นแผนงาน	๒๒.๒	๔๑.๑	๕.๐
๖. ไม่ใ้ควารงสายงานเพื่อการบริหารโอกาสศึกษาในโรงเรียนไว้ อย่างเป็นระเบียบ	๔๓.๗	๒๗.๔	๒๒.๒
๗. ขาดผู้นำที่มีความสามารถสำหรับการดำเนินงานโอกาสศึกษาของโรงเรียน	๔๔.๔	๔๑.๑	๒๓.๗
๘. ขาดศูนย์หรือหน่วยโอกาสศึกษาถ้าไม่มีเป็นต้นก็ไม่มีวิทยากรที่จะให้บริการแก่ครู	๒๒.๒	๑๕.๑	๔๔.๔
๙. ครูยังไม่ค่อยมีความรู้และความสามารถของโอกาสศึกษาเท่าที่ควร	๔๔.๔	๕๔.๔	๒๗.๗

ปัญหาอุปสรรค	๒๖ ปีขึ้นไป	๒๑ - ๒๕ ปี	๑๖ - ๒๐ ปี
	จำนวน ๔	จำนวน ๑๗	จำนวน ๑๔
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
๑๐. ครูยังไม่พอเมื่อมีความกระตือรือร้นหรือสนใจในการใช้อุปกรณ์การสอน	๔๔.๔	๒๕.๔	๑๖.๖
๑๑. ครูไม่ค่อยมีเวลาวางพลาที่จะเตรียมตัวเพื่ออุปกรณ์การสอน	๖๖.๖	๔๑.๑	๑๖.๖
๑๒. ครูไม่สามารถผลิตอุปกรณ์ได้เอง หรือซื้อยากลำบากในการผลิต	๖๖.๖	๓๕.๑	๑๖.๖
๑๓. ครูไม่ทราบแหล่งที่จะนำอุปกรณ์ที่ต้องการ	๔๔.๔	๒๐.๕	๑๖.๖
๑๔. ครูใช้อุปกรณ์แล้วไม่คุ้มค่า ทำให้เมื่อพัฒนาในการที่จะใช้ต่อไป	๑๑.๑	๕.๔	๕.๕
๑๕. แม้ไม่ใช้อุปกรณ์ ครูก็อาจจะสอนให้ผลดีเท่าหรือดีกว่าเมื่อใช้อุปกรณ์	-	-	-
๑๖. ครูอยู่ในโรงเรียนมักไม่ใช้อุปกรณ์การสอน จึงปฏิบัติความ ๗ กัน	๒๒.๒	๔๑.๑	๑๑.๑
๑๗. สถานะของโรงเรียนไม่อำนวยความสะดวกในการใช้อุปกรณ์	๔๔.๔	๒๕.๔	๑๖.๖
๑๘. ครูไม่สามารถจะแสดงความเห็นในการดำเนินงานเกี่ยวกับบริการ อุปกรณ์การสอนที่โรงเรียนจัด	๓๓.๓	๑๑.๑	๒๒.๒
๑๙. อื่น ๆ			

ตารางที่ ๔๐ ต่อ

ปัญหาและอุปสรรค	๖๖ - ๖๕ ปี	๖ - ๖๐ ปี	๖ - ๕ ปี
	จำนวน ๔๔	จำนวน ๔๔	จำนวน ๖๓๐
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
๑. ขาดการสนับสนุนทางการเงินจากโรงเรียน	๓๐.๖	๒๗.๓	๓๖.๐
๒. ไม่มีการจัดงบประมาณหรือมีงบประมาณสำหรับโสตทัศนศึกษาไม่พอเพียง	๔๐.๔	๕๔.๕	๖๐
๓. ขาดการสนับสนุนทางค่าน้ำกำลังใจจากผู้บริหารโรงเรียน ตลอดจนผู้บริหารงานเหนือขึ้นไป	๔.๑	๗.๑	๑๓
๔. ขาดการสนับสนุนจากครูในโรงเรียนเดียวกัน	๑๒.๒	๑๐.๗	๑๐
๕. ไม่มีการวางโครงการและวัตถุประสงค์สำหรับงานโสตทัศนศึกษาไว้ให้แน่นอน	๓๖.๖	๓๔	๔๖.๘
๖. ไม่ได้วางสายงานเชิงการบริหารโสตทัศนศึกษาในโรงเรียนไว้ อย่าง เป็นระเบียบ	๒๒.๕	๒๕.๗	๓๓
๗. ขาดผู้นำที่มีความสามารถสำหรับการดำเนินงานด้านโสตทัศนศึกษาของ โรงเรียน	๓๖.๖	๓๖.๘	๔๐
๘. ขาดศูนย์หรือหน่วยโสตทัศนศึกษาสำหรับเป็นที่เก็บรักษาอุปกรณ์และ ให้บริการแก่ครู	๑๒.๖	๒๔.๕	๔๐.๘
๙. ครูยังไม่ค่อยมีความรู้และความสามารถทางโสตทัศนศึกษาเท่าที่ควร	๕๓	๔๕.๕	๔๖.๕

ตารางที่ ๔๐ ต่อ

ปัญหาและอุปสรรค	๑๑ - ๑๕ ปี	๑๖ - ๒๐ ปี	๒๑ - ๕ ปี
	จำนวน ๔๔	จำนวน ๔๔	จำนวน ๑๓๐
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
๑๐. ครูยังไม่เคยมีความกระตือรือร้นหรือสนใจในการใช้อุปกรณ์การสอน	๓๐.๖	๓๓.๓	๒๕.๓
๑๑. ครูไม่ค่อยมีเวลาว่างพอที่จะเตรียมการ เพื่ออุปกรณ์การสอน	๒๔.๖	๓๔.๕	๓๐
๑๒. ครูไม่สามารถผลิตอุปกรณ์ได้เอง หรือรู้สึกยุ่งยากในการผลิต	๒๔.๖	๒๕	๒๘.๕
๑๓. ครูไม่ทราบแหล่งที่จะหาอุปกรณ์ที่ต้องการ	๔	๑๐.๓	๖.๕
๑๔. ครูใช้อุปกรณ์แล้วไม่ไต่ผล ทำให้เบื่อหน่ายในการที่จะใช้ต่อไป	๖.๑	๒.๓	๒.๓
๑๕. ผมไม่ใช้อุปกรณ์ครูก็อาจจะสอนให้ได้ผลดีเท่า หรือดีกว่าเมื่อใช้อุปกรณ์	๒	๓.๕	๓.๖
๑๖. ครูอื่นในโรงเรียนมักไม่ใช้อุปกรณ์การสอน จึงปฏิบัติตาม ๆ กัน	๑๘.๖	๑๕	๑๓.๘
๑๗. สถานที่ของโรงเรียนไม่อำนวยความสะดวกในการใช้อุปกรณ์	๒๒.๕	๒๑.๕	๒๖.๑
๑๘. ครูไม่สามารถจะเสนอความเห็นในการดำเนินงานเกี่ยวกับวิธีการ อุปกรณ์การสอนที่โรงเรียนจัดให้	๔.๑	๓.๑	๑๐.๓
๑๙. อื่น ๆ			

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปัญหาและอุปสรรคของครูที่มีจำนวนรองการสอนต่างกัน

ปัญหาสำคัญอันดับแรก สำหรับครูที่สอนตั้งแต่ ๒๑ - ๒๕ ปี, ๒๖ ปีขึ้นไป และ ๑๑ - ๑๕ ปี โคนัก ครูไม่ค่อยมีความรู้ และความสามารถทางโสตทัศนศึกษาเท่าที่ควร (๖๖.๘%) ส่วนครูที่มีจำนวนที่สอน ๑๖ - ๒๐ ปี, ๖ - ๑๐ และ ๑ - ๕ ปี โคนัก ไม่อาจจัดสรรงบประมาณสำหรับโสตทัศนศึกษาได้พอเพียง (๒๑.๘%) อันดับสอง สำหรับครูที่สอน ๒๖ ปีขึ้นไป โคนัก ยังไม่ใ้กว้างขวางงานเพื่อการบริหารงานโสตทัศนศึกษาอย่างเป็นระบบ (๗๗.๘%) ส่วนครูที่สอน ๑๖ - ๒๐ ปี และ ๑ - ๕ ปี โคนัก ยังไม่มีการวางโครงการและวัตถุประสงค์สำหรับงานโสตทัศนศึกษาไว้ให้แน่นอน ส่วนครูที่สอน ๒๑ - ๒๕ ปี, ๑๑ - ๑๕ ปี โคนัก ไม่อาจจัดสรรงบประมาณสำหรับโสตทัศนศึกษาได้พอเพียง (๔๖.๘%) ส่วนครูที่สอน ๖ - ๑๐ ปี โคนัก ครูไม่ค่อยมีความรู้และความสามารถทางโสตทัศนศึกษาเท่าที่ควร (๔๔.๘%)

อันดับสาม

ครูที่สอน ๒๖ ปีขึ้นไป, ๒๑ - ๒๕ ปี, ๖ - ๑๐ ปี โคนัก ยังไม่มีการวางโครงการและวัตถุประสงค์สำหรับงานโสตทัศนศึกษาไว้ให้แน่นอน (๔๔.๘%) ครูที่สอน ๑๖ - ๒๐ ปี, ๑๑ - ๑๕ ปี และ ๑ - ๕ ปี โคนัก บังขาดศูนย์หรือหน่วยโสตทัศนศึกษาสำหรับเป็นที่เก็บอุปกรณ์และให้บริการแก่ครู (๔๐.๒%) ส่วนปัญหาอื่น ๆ มีความสำคัญไล่เรียงกันไป.

ตารางที่ ๔๑

การเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคระหว่างระหว่างครุที่มีจำนวนชั่วโมงสอนต่างกัน

ปัญหาและอุปสรรค	น้อยกว่า ๑๐	๑๐-๑๕	๑๖-๒๐	๒๑-๒๕	๒๖ ขึ้นไป
	จำนวน ๓	จำนวน ๑๔	จำนวน ๑๐๐	จำนวน ๑๑๔	จำนวน ๒๕
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
๑. ขาดการสนับสนุนทางการเงินจากโรงเรียน	๑๐๐	๕๐	๒๗	๒๗.๑	๑๖
๒. ไม่มีการจัดงบประมาณหรือปีงบประมาณสำหรับโสตทัศนศึกษาไม่พอเพียง	๑๐๐	๔๐.๒	๔๔	๖๐.๕	๖๐
๓. ขาดการสนับสนุนทางกำลังใจจากผู้บริหารโรงเรียน ตลอดจนผู้บริหารงานเหนือขึ้นไป	๓๓.๓	๑๖.๖	๗	๑๐.๕	๔
๔. ขาดการสนับสนุนจากครูในโรงเรียนเดียวกัน	-	๑๑.๑	๔.๑	๕.๖	๒๐
๕. ไม่มีการวางโครงการงานและวัตถุประสงค์สำหรับงานโสตทัศนศึกษาไว้แน่นอน	๑๐๐	๕๐	๔๖	๓๒.๔	๑๒
๖. ไม่ได้วางสายงานเพื่อการบริหารโสตทัศนศึกษาในโรงเรียนไว้ชัดเจนเป็นระเบียบ	๓๓.๓	๔๔.๔	๓๕	๒๗.๔	๒๕
๗. ขาดผู้นำที่มีความสามารถสำหรับการดำเนินงานด้านโสตทัศนศึกษาของโรงเรียน	-	๕๕.๕	๒๗	๓๓.๓	๖๐
๘. ขาดศูนย์หรือหน่วยโสตทัศนศึกษาสำหรับเป็นที่เก็บรักษาอุปกรณ์และให้บริการแก่ครู	๑๐๐	๖๑.๑	๓๔	๒๗.๑	๔๔

ตารางที่ ๔๑ ต่อ

ปัญหาและอุปสรรค	น้อยกว่า ๑๐	๑๐-๑๕	๑๖-๒๐	๒๑-๒๕	๒๖ ขึ้นไป
	จำนวน ๓	จำนวน ๑๔	จำนวน ๑๐๐	จำนวน ๑๑๕	จำนวน ๑๒๕
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
๙. ครูยังไม่คอยมีความรู้และความสามารถทางโสตทัศนศึกษาเท่าที่ควร	-	๕๐	๕๕	๓๔.๒	๒๔
๑๐. ครูยังไม่คอยมีความกระตือรือร้นหรือสนใจในการใช้อุปกรณ์การสอน	๓๓.๓	๒๗.๖	๒๕	๒๓.๖	๒๔
๑๑. ครูไม่ค่อยมีเวลาว่างพอที่จะเตรียมการ เพื่ออุปกรณ์การสอน	๓๓.๓	๒๗.๖	๓๐	๒๔.๖	๕๕
๑๒. ครูไม่สามารถผลิตอุปกรณ์ได้เองหรือรู้สึกยุ่งยากในการผลิต	๓๓.๓	๓๗.๖	๒๖	๒๔.๑	๕๐
๑๓. ครูไม่ทราบแหล่งที่จะหาอุปกรณ์ที่ถูกต้อง	-	๑๑.๑	๑๑	๖.๑	๑๖
๑๔. ครูใช้อุปกรณ์แล้วไม่ค่อยสนใจ ทำให้เมื่อหน้ายในการที่จะใช้ต่อไป	-	-	๕	๔.๓	๕
๑๕. แม้ไม่ใช่อุปกรณ์ครูก็อาจจะสอนในโคลงดีเท่า หรือดีกว่าเมื่อใช้อุปกรณ์	-	๕.๕	๕	๓.๕	๕
๑๖. ครูอื่นในโรงเรียนมักไม่ใช่ใช้อุปกรณ์การสอน จึงปฏิบัติตาม ๆ กัน	๓๓.๓	๑๑.๑	๒	๑๔	๒๐
๑๗. สถานที่ของโรงเรียนไม่อำนวยความสะดวกในการใช้อุปกรณ์	๒๒.๒	๓๓.๓	๒๕	๑๕.๕	๒๐
๑๘. ครูไม่สามารถจะเสนอความเห็นในการดำเนินงานเกี่ยวกับวิธีการ อุปกรณ์การสอนที่โรงเรียนจัดให้	-	๕.๕	๖	๕.๒	๒๐
๑๙. อื่น ๆ					

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคของครูที่มีจำนวนชั่วโมงสอนต่างกัน

ปัญหาสำคัญอันดับแรก ของครูที่สอนทุกพวก นอกจากครูที่สอนคิงนัค ๒๖ ชั่วโมงขึ้นไป โคนัก ไม่อาจจัดสรรงบประมาณสำหรับ
โสภณศึกษาได้พอเพียง (๗๕.๖%) ส่วนครูที่สอนเกิน ๒๖ ชั่วโมง โคนัก ครูไม่ค่อยมีความรู้และความสามารถ
ของโสภณศึกษาเท่าที่ควร (๖๔%)

อันดับสอง

ครูที่สอนน้อยกว่า ๑๐ ชั่วโมง โคนัก สถานที่ของโรงเรียนไม่อำนวยความสะดวกในการใ้ดูปรกษ (๖๖.๖%)
ครูที่สอน ๑๐ - ๑๕ ชั่วโมง โคนัก ยังขาดศูนย์หรือหน่วยโสภณศึกษา (๖๑.๑%) ครูที่สอน ๑๖ - ๒๐ ชั่วโมง
โคนัก ยังไม่มีการวางโครงการและวัตถุประสงค์สำหรับงานโสภณศึกษาไว้แน่นอน (๔๖%) ครูที่สอน
๒๑ - ๒๕ ชั่วโมง โคนัก ครูยังไม่ค่อยมีความรู้และความสามารถทางโสภณศึกษาเท่าที่ควร (๑๔.๒%)
ครูที่สอนมากกว่า ๒๖ ชั่วโมง โคนัก การไม่อาจจัดสรรงบประมาณได้เพียงพอและยังขาดผู้นำที่มีความรู้
ความสามารถสำหรับการดำเนินงานโสภณศึกษา (๖๐%)

อันดับสาม

ครูที่สอน ๑๐ - ๑๕ และ ๒๑ - ๒๕ ชั่วโมง โคนัก ยังขาดผู้นำที่มีความรู้ความสามารถสำหรับการดำเนินงาน
โสภณศึกษา (๔๔.๔%) ครูที่สอน ๑๖ - ๒๐ ชั่วโมง โคนัก ยังไม่ได้วางสายงานการบริการโสภณศึกษา
ไว้อย่างเป็นระเบียบ (๑๔%) ครูที่สอนเกิน ๒๖ ชั่วโมง โคนัก ยังขาดศูนย์หรือหน่วยโสภณศึกษา (๔๔%)
ส่วนครูที่สอนน้อยกว่า ๑๐ ชั่วโมง ในความสำคัญแก้ปัญหาต่าง ๆ เช่น ๆ กัน.

ตาราง ๔๒

การเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคของครูที่มีความรู้และประสบการณ์ทางโศกทัศน์ศึกษาต่างกัน

ปัญหาและอุปสรรค	เคยเรียนมาโดยตรง	เคยได้รับการอบรม
	จำนวน ๑๑๖	จำนวน ๑๐๗
	ร้อยละ	ร้อยละ
๑. ขาดการสนับสนุนทางการเงินจากโรงเรียน	๓๑.๘	๓๓.๖
๒. ไม่มีการจัดงบประมาณหรืองบประมาณสำหรับโศกทัศน์ศึกษาไม่พอเพียง	๔๔.๑	๔๓.๒
๓. ขาดการสนับสนุนทางด้านกำลังใจจากผู้บริหารโรงเรียน ตลอดจนผู้บริหารงานเพื่อนอื่นไม่	๑๓.๗	๔.๑
๔. ขาดการสนับสนุนจากครูในโรงเรียนเดียวกัน	๑๐.๓	๑๐.๒
๕. ไม่มีการวางโครงการและวัตถุประสงค์สำหรับงานโศกทัศน์ศึกษาไว้ที่แน่นอน	๓๔.๖	๓๔.๕
๖. ไม่ได้วางสายงานเพื่อการบริหารโศกทัศน์ศึกษาในโรงเรียนไว้ อย่างเป็นระเบียบ	๓๐.๖	๒๗.๑
๗. ขาดผู้นำที่มีความสามารถสำหรับการดำเนินงานด้านโศกทัศน์ศึกษา ของโรงเรียน	๔๓.๑	๓๓.๖
๘. ขาดศูนย์หรือหน่วยโศกทัศน์ศึกษาสำหรับเป็นที่เก็บรักษาอุปกรณ์และ ใ้บริการแก่ครู	๔๐.๕	๒๘.๒

ตารางที่ ๘๒ กอ

ปัญหาและอุปสรรค	เคยเริ่มมาโดยตรง	เคยได้รับการอบรม
	จำนวน ๑๑๖	จำนวน ๑๐๗
	ร้อยละ	ร้อยละ
๙. ครูยังไม่ค่อยมีความรู้และความสามารถทางโลกศึกษาค้นคว้าเพื่อที่ควร	๑๔.๗	๑๕.๕
๑๐. ครูยังไม่ค่อยมีความรู้ระบือหรือสนใจในการใช้อุปกรณ์การสอน	๒๕.๔	๒๕.๒
๑๑. ครูไม่ค่อยมีเวลาดูงานหรือจะเตรียมการเพื่ออุปกรณ์การสอน	๒๕.๕	๒๕.๔
๑๒. ครูไม่สามารถผลิตอุปกรณ์เอง หรือซื้อที่ยุ่งยากในการผลิต	๒๕.๑	๒๑.๕
๑๓. ครูไม่ทราบแหล่งที่จะอุปกรณ์ของทาง	๑๑.๒	๕.๑
๑๔. ครูใช้อุปกรณ์แล้วไม่ค่อยสนใจหรือแนะนำในการที่จะใช้ต่อไป	๗	-
๑๕. ไม่ค่อยมีอุปกรณ์ที่ดีอาจจะสอนให้โดยตัวเขา หรือดีกว่าเมื่อใช้อุปกรณ์	๕.๒	๕.๒
๑๖. ครูสอนในโรงเรียนที่ไม่ใช้อุปกรณ์การสอน จึงปฏิบัติความ ๆ กัน	๑๐.๑	๑๕
๑๗. สถานที่ของโรงเรียนไม่อำนวยความสะดวกในการใช้อุปกรณ์	๒๕.๕	๒๕.๒
๑๘. ครูไม่สามารถจะเสนอความเห็นในการดำเนินงานเกี่ยวกับบริการ อุปกรณ์การสอนที่โรงเรียนจัดให้	๑๒	๕.๕
๑๙. อื่น ๆ		

ตารางที่ ๔๒ กอ

ปัญหาและอุปสรรค	เกณฑ์ความรุนแรงหนังสือ	ไม่เคยเรียนหรืออบรมมาเลย
	จำนวน ๒๔๑	จำนวน ๓๔
	ร้อยละ	ร้อยละ
๑. ขาดการสนับสนุนทางการเงินจากโรงเรียน	๓๔.๕	๕๑.๑
๒. ไม่มีการจัดงบประมาณหรือปีงบประมาณสำหรับโสตทัศนศึกษาไม่พอเพียง	๕๕.๗	๕๕.๔
๓. ขาดการสนับสนุนจากท่านกำนันใจจากผู้บริหารโรงเรียน ตลอดจนผู้บริหารงานเหนือขึ้นไป	๑๐.๗	๑๑.๗
๔. ขาดการสนับสนุนจากครูในโรงเรียนเดียวกัน	๑๐.๓	๕.๕
๕. ไม่มีการวางโครงการและวัตถุประสงค์สำหรับงานโสตทัศนศึกษาไว้นานพอ	๔๒.๒	๔๑
๖. ไม่ได้วางสายงานเพื่อการบริหารโสตทัศนศึกษาในโรงเรียนไว้ อย่างเป็นระเบียบ	๓๑.๑	๒๐.๕
๗. ขาดผู้นำที่มีความสามารถสำหรับการดำเนินงานด้านโสตทัศนศึกษา ของโรงเรียน	๕๐.๒	๓๕.๒
๘. ขาดศูนย์หรือหน่วยโสตทัศนศึกษาสำหรับเป็นที่เก็บรักษาอุปกรณ์และ ให้บริการแก่ครู	๑๔.๖	๒๖.๕

ปัญหาและอุปสรรค	โดยหาความถี่จากหนังสือ	
	จำนวน ๒๕	ไม่เคยเรียนหรืออบรมมาโดย
	ร้อยละ	ร้อยละ
๑. ครูยังไม่ชอบเมื่มีความรู้และความสามารถทางโศกศาสตร์ศึกษาเท่าที่ควร	๔๖.๔	๕๐
๒. ครูยังไม่ชอบเมื่มีความกระตือรือร้นหรือสนใจในการปรับปรุงการสอน	๒๔.๔	๒๕.๔
๓. ครูไม่ชอบเมื่อเวลาว่างมักจะเที่ยวเล่นเพื่อพักผ่อนการสอน	๒๔	๓๕.๖
๔. ครูไม่สามารถบอกอุปสรรคใด ๆ หรือชี้แจงปัญหาในการบอก	๓๐.๒	๓๖.๓
๕. ครูไม่ทราบแหล่งที่จะหาอุปสรรคของการ	๑๖	๑๗.๒
๖. ครูไม่ทราบแหล่งที่จะหาอุปสรรคของการ	๓๐.๓	๒๕.๔
๗. แม้ไม่ใช่อุปสรรคครูก็อาจจะสอนไปโดยอัตโนมัติ หรือดีกว่าเมื่อไม่ใช่อุปสรรค	๓๐.๓	๒๕.๔
๘. ครูอื่นในโรงเรียนมักไม่ใช่อุปสรรคการสอน จึงปฏิบัติตาม ๆ กัน	๑๔.๕	๒๐.๕
๙. สภานักเรียนของโรงเรียนไม่อำนวยความสะดวกในการปรับปรุง	๒๓.๒	๕.๔
๑๐. ครูไม่สามารถจะเห็นความจำเป็นในการดำเนินงานเกี่ยวกับวิธีการ ปรับปรุงการสอนที่โรงเรียนจัดขึ้น	๑๐.๓	๒๖.๔
๑๑. อื่น ๆ		

ตารางที่ ๑

ปัญหาอันสืบแรก

อันสืบสอง

อันสืบสาม

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคของครูที่มีความรู้และประสบการณ์ทางโศกทัศน์ศึกษากัน

เหมือนกับทุกพวกโค่นัก ไม่อาจจัดสรรงบประมาณสำหรับโศกทัศน์ศึกษาได้พอเพียงหรือไม่อาจจัดได้เลย (๕๐.๕๕)

ครูที่เรียนโศกทัศน์ศึกษาโดยตรง โค่นัก ยังขาดผู้นำที่มีความสามารถด้านการดำเนินงานด้านโศกทัศน์ศึกษาของโรงเรียน (๕๐.๖๓) ส่วนครูที่มีความรู้และประสบการณ์ทางโศกทัศน์ศึกษาค้นวิธีเรียน และไม่เคยเรียนหรือได้รับรางวัลชมเชย โค่นัก ครูยังไม่ค่อยมีความรู้และความสามารถทางโศกทัศน์ศึกษาเท่าที่ควร (๕๕.๕๐)

ครูที่เคยเรียนโศกทัศน์ศึกษาโดยตรง โค่นัก ยังขาดครูผู้หรือหน่วยโศกทัศน์ศึกษาสำหรับเป็นที่เก็บข้อมูล และให้บริการแก่ครู (๕๐.๕๖) ส่วนครูที่เคยได้รับการอบรมมา โค่นัก ขาดการสนับสนุนทางการเงิน และขาดผู้นำที่มีความรู้ความสามารถด้านการดำเนินงานด้านโศกทัศน์ศึกษา (๕๐.๖๕) ครูที่ขาดความรู้จากข้างอื่นคือ โค่นัก ยังไม่มีการวางโครงการและวัตถุประสงค์สำหรับงานโศกทัศน์ศึกษาไว้ให้แน่นอน (๕๐.๕๘) ส่วนครูที่ไม่เคยเรียนหรืออบรมมาเลย โค่นัก ขาดการสนับสนุนทางการเงินและยังไม่มีการวางโครงการ และวัตถุประสงค์สำหรับงานโศกทัศน์ศึกษาไว้ให้แน่นอน (๕๐.๖๕) ส่วนปัญหาอื่น ๆ มีความสำคัญเรื่องเดียวกันไป.

ตารางที่ ๔๖

ความถี่ของการในการปรับปรุงงานโศกทัศน์ศึกษาในโรงเรียน

ความถี่ของการ	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		รวม
	จ.น.	รวม	จ.น.	รวม	จ.น.	รวม	จ.น.	รวม	จ.น.	รวม	
๑. การสนับสนุนจากผู้บริหารการศึกษาชั้นสูงขึ้นไป เพื่อความสำคัญ ของงานปฏิบัติการสอน (เฉพาะครูใหญ่)	๒๗	๑๐๕	๑๑	๔๔	๖	๑๕	-	-	-	-	๑๖๗
๒. การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนที่เห็นความสำคัญของการ ปฏิบัติการสอน(เฉพาะ ครูสอน)	๔๔	๔๔๕	๑๕	๒๔๖	๔๖	๑๖๖	๑๑	๒๖	๐	๐	๕๕๖
๓. การสนับสนุนในครูทุกคนเห็น ความสำคัญของการปฏิบัติการ การสอน ในการสอนวิชาต่าง ๆ (เฉพาะครูใหญ่)	๒๔	๑๕๕	๑๐	๔๐	๐	๐	-	-	-	-	๒๕๕
๔. จัดงบประมาณสำหรับโศกทัศน์ ศึกษาโดยเฉพาะ	๔๖	๔๖๕	๑๕	๑๖๖	๒๔	๑๕๕	๒๔	๕๖	๑๕	๑๕	๖๐๐

ตารางที่ ๔๓ ต่อ

ตัวอักษร	มาตรฐาน		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		รวม
	จ.น.	รวม	จ.น.	รวม	จ.น.	รวม	จ.น.	รวม	จ.น.	รวม	
๕. จัดวางโครงการ แผนงาน สวชนงานและวิธีการบริหารงานโดยยึดหลักการอย่างเหมาะสมและเป็นระเบียบ	๕๐	๕๐๐	๕๖	๓๖๔	๕๐	๑๒๐	๕๕	๕๐	๖๖	๖๖	๕๖๐
๖. จัดให้มีศูนย์หรือหน่วยโสตทัศนศึกษาสำหรับเป็นที่เก็บรักษาอุปกรณ์ และให้บริการแก่ครู	๕๖	๕๐๐	๕๖	๑๒๐	๕๖	๑๒๖	๕๗	๕๖	๖๕	๖๕	๕๕๖
๗. จัดทำวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือต่างอย่างอื่นเพิ่มเติมบางสิ่งบางอย่าง	๕๕	๓๕๕	๕๗	๑๗๖	๕๗	๑๕๕	๖๕	๕๐	๖๕	๖๕	๕๕๐
๘. ให้มีการศึกษาค้นคว้าและการใช้อุปกรณ์การสอน สวมทั้งเจ้าหน้าที่ประจำเพื่อจัดหาและนำวัสดุมาแจกจ่าย	๕๐	๕๕๕	๕๕	๓๐๐	๕๕	๑๕๖	๖๕	๕๕	๖๖	๖๖	๕๖๕
๙. ลดชั่วโมงสอนหรืองานอื่น ๆ ลงบ้าง เพื่อให้ครูมีเวลาในการเตรียมสื่อและใช้อุปกรณ์อย่างเพียงพอ	๕๕	๑๖๐	๕๐	๒๐๐	๕๕	๑๖๖	๕๗	๕๖	๕๕	๕๕	๕๖๗

ตารางที่ ๔๑ กข

ความของการ	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		รวม
	จ.น.	รวม	จ.น.	รวม	จ.น.	รวม	จ.น.	รวม	จ.น.	รวม	
๑๐. จักให้มีบริการที่จะเพิ่มความ รู้ความสามารถในทาง ทัศนศึกษาสองครั้ง	๔๓	๔๖๔	๗๔	๓๑๖	๕๐	๖๕๐	๒๑	๕๖	๒๔	๒๔	๕๕๔
๑๑. จักให้มีห้องจัดอุปกรณ์พร้อม ด้วยเครื่องมือและวัสดุอื่น ชนิดอื่นที่ใช้ในการผลิต	๕๔	๒๔๕	๖๖	๒๖๔	๒๓	๖๔๔	๑๔	๓๔	๒๔	๒๔	๔๕๔
๑๒. จักให้มีสถานที่ซึ่งเหมาะสม แก่การใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ	๕๐	๕๐๐	๗๔	๓๑๖	๕๔	๖๕๗	๓๐	๖๐	๒๑	๒๑	๕๕๐
๑๓. ให้ออกาสแก่ครูผู้คนที่ เสนอความคิดโครงการและ ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปกรณ์ การสอน	๕๖	๕๖๐	๕๔	๓๕๐	๖๔	๒๐๔	๑๖	๒๖	๕	๕	๑๐๓๕
๑๔. อื่น ๆ											

ตารางที่ ๔

อันคับแรม	โคแก	ความต้องการในการปรับปรุงงานโศกทัศน์ศึกษาในโรงเรียน เรียงตามลำดับความสำคัญจากน้อยไปมากคือ
อันคับที่สอง	โคแก	ในโอกาสแก่ครูทุกคนที่จะ เสนอความต้องการและความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน
อันคับที่สาม	โคแก	จัดงบประมาณสำหรับโศกทัศน์ศึกษาโดยองศา
อันคับที่สี่	โคแก	จัดให้มีบริการที่จะเพิ่มความรู้ความถนัดในกานโศกทัศน์ศึกษาของครู
อันคับที่ห้า	โคแก	จัดชาวโศกทัศน์การและเครื่องมือย่างอื่นเพิ่มเติมอย่างเพียงพอ
	โคแก	โศกทัศน์การเกี่ยวกับการจัดหาและการใช้อุปกรณ์การสอน รวมทั้งเจ้าหน้าที่ประจำ เพื่อให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครู
อันคับที่หก	โคแก	จัดวางโครงการ, แผนงาน, ฐานงาน และวิธีการบริหารงานโศกทัศน์ศึกษาอย่างแน่นอนและเป็นระเบียบ
อันคับที่เจ็ด	โคแก	จัดให้มีศูนย์หรือหน่วยโศกทัศน์ศึกษาขึ้นสำหรับเป็นที่นิยมรับทราบอุปกรณ์และโศกทัศน์การแก่ครู
อันคับที่แปด	โคแก	การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนที่เห็นความสำคัญของการใช้อุปกรณ์การสอน
อันคับที่เก้า	โคแก	จัดให้มีสถานที่ซึ่งเหมาะสมแก่การใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น มีห้องฉายเป็นต้น
อันคับที่สิบ	โคแก	จัดให้มีของบัตติอุปกรณ์ รวมทั้งความเครื่องมืและวัสดุอื่นเป็ดองที่ใช้ในการบัตติ
อันคับที่สิบเอ็ด	โคแก	ออกชั่วโมงสอนหรืองานอื่น ๆ งดงาม เพื่อให้ครูมีเวลาในการเตรียมบัตติและใช้อุปกรณ์อย่างเพียงพอ
สำหรับครูใหญ่	โคแก	ความต้องการอันสำคัญโคแก การสนับสนุนใตกรทุกคนเห็นความสำคัญของการใช้อุปกรณ์การสอนในการสอนวิชาต่าง ๆ และ การสนับสนุนจากผู้บริหารการศึกษาชั้นสูงขึ้นไป เพื่อเห็นความสำคัญองงานอุปกรณ์การสอน

ตารางที่ ๔๔

การเปรียบเทียบความต้องการในการปรับปรุงงานโสตทัศนศึกษาในโรงเรียนของจังหวัดต่าง ๆ

ความต้องการ	เชียงใหม่	อำนาจ	อำนาจ	เชียงใหม่	แพร่	น่าน
	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม
๑. การสนับสนุนจากผู้บริหารการศึกษาชั้นสูงขึ้นไป เพื่อเห็นความสำคัญของงานอุปกรณ์การสอน (เฉพาะครูใหญ่)	๒๔	๑๘	๔๖	๔	๒๒	๓๔
๒. การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนที่เห็นความสำคัญของงานโสตทัศนศึกษาการสอน (เฉพาะครูสอน)	๑๒๐	๑๒๒	๒๔๒	๗๕	๗๒	๕๔
๓. สนับสนุนให้ครูทุกคนเห็นความสำคัญของงานโสตทัศนศึกษาการสอนในการสอนวิชาต่าง ๆ (เฉพาะครูใหญ่)	๔๔	๒๐	๓๔	๕๐	๓๔	๓๔
๔. จัดงบประมาณสำหรับโสตทัศนศึกษาโดยเฉพาะ	๑๒๒	๑๒๒	๒๔๒	๑๔๑	๕๔	๕๔
๕. จัดวางโครงการแผนงานสายงานและวิธีการบริหารงานโสตทัศนศึกษาอย่างแน่นอนและเป็นระเบียบ	๑๔๔	๑๒๑	๒๖๕	๑๔๔	๕๐	๕๑
๖. จัดให้มีศูนย์หรือหน่วยโสตทัศนศึกษาขึ้น อำเภอขึ้นเป็นแม่เก็บรักษาอุปกรณ์และให้บริการแก่ครู	๑๒๔	๑๒๐	๒๔๔	๑๔๑	๕๑	๕๑
๗. จัดหาวัสดุอุปกรณ์อะไหล่ของมีดอย่างอื่นบ้างเพิ่มเติมอย่างเพียงพอ	๑๒๑	๑๒๐	๒๔๑	๑๔๔	๕๒	๕๑

ตารางที่ ๔๔ กอ

ความก้องการ	เชิงใหม่	ดำฐาน	ธำปาง	เข็มกราบ	นท	น่าน
	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม
๔. ใฉมีบริดวร เกี่ยววณการ จักทาและถาวร ใฉอุปกรณการ สอน พจนนิจ เจาพนาชประจา เพื่อใหลำนณะนาปริกษาแก่กร	๓๓๓	๑๒๐	๒๒๔	๑๕๖	๓๔	๓๐
๕. อกรวโมงสอนนร องานอื่น ๆ องมางใหลำนณะนาปริกษา ใในการ เกรเณตถิกและใฉอุปกรณการ อย่าง เช็มงทอ	๒๕๖	๓๖	๑๕๕	๑๐๕	๕๕	๕๕
๖๐. จักใฉมีบริดวร ใฉจะ เช็มความรูความสามารถใในการ ใศศตศันศึกษาของกร	๓๕๑	๑๒๔	๒๐๖	๑๕๖	๕๕	๓๕
๖๑. จักใฉมีนของนอใศอุปกรณการ นความ เกรองนอและวใศ ใฉนอใฉองใใใในการนอ	๒๕๕	๕๖	๒๓๔	๑๒๓	๕๕	๕๕
๖๒. จักใฉมีนอานใฉจะ เเนาะสมนการใฉอุปกรณการ ใ	๓๑๕	๑๐๕	๒๑๕	๑๕๕	๕๖	๓๕
๖๓. ใฉใศกาธแก่กรใศคนใฉจะ เเนะนอความก้องการ และความใศนอใศอใฉวกับอุปกรณการนอ	๓๕๑	๑๐๕	๒๓๕	๑๕๕	๕๖	๕๕
๖๔. อื่น ๆ						

อันับฝ่าย

จังหวัดเชียงใหม่ และ เชียงราย ไท่แก่ ให้ออกาสแก่ทุกกลุ่คนที่จะเงนอความคองการและความคิดเห็น
เก็บวด้บรูปกรนการผณ

จังหวัดสุโขทัย และแพร่ ไท่แก่ จักไ้มีบริการที่ จะเพิ่มอวามรู้ความสามารถในคานโศกขัสนคิอษาของครู

จังหวัดลำปาง ไท่แก่ จักงบประมาณสำหรับโศกทัศนศึกษาโดยเงชาะ

จังหวัดน่าน ไท่แก่ จักวางโครงการ ผอนการ ชาญงาน และวิธีการบริหารงานโศกทัศนศึกษาอย่างแนบสน
และเป็นระเบียบ และจักนำว้ถึกลุ่มกรณและเครื่องมื่อมางชบ่างเพิ่มเติมอชบ่างเก็ยงพอ

ส่วนความคองการที่นอเหนือถึทุก กลุ่จังหวัด ยกเว้นจังหวัดเชียงใหม่ ไท่แก่ สครว้ไมงชอนทริองงานอื่น ๆ องบ่าง เพื่อให้อคร
มีเวลาในการเทวีธมผลิต และให้อุปกรชบ่างเพิ่มงชด ส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ไท่แก่ จักไ้มีของผลิต
อุปกรณชรชมทว้ยเครื่องมื่อ และวัสดุอื่นเป็ลื่องที่ไร้ในการผลิต

ตารางที่ ๔๔

การเปรียบเทียบความต้องการในการปรับปรุงงานโศกทัศน์ศึกษาในโรงเรียนรัฐและโรงเรียนราษฎร์

ความต้องการ	โรงเรียนรัฐ	โรงเรียนราษฎร์
	รวม	รวม
๑. การสนับสนุนจากผู้บริหารการศึกษาชั้นสูงขึ้นไป เพื่อเห็นความสำคัญของงานอุปกรณ์การสอน (เฉพาะครูใหญ่)	๔๖	๗๐
๒. การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนเห็นความสำคัญของการใช้อุปกรณ์การสอน (เฉพาะครูสอน)	๒๔๔	๗๐
๓. สนับสนุนในครูทุกคนเห็นความสำคัญของการใช้อุปกรณ์การสอนในการสอนวิชาต่าง ๆ (เฉพาะครูใหญ่)	๔๐	๗๕
๔. จัดงบประมาณสำหรับโศกทัศน์ศึกษาโดยเฉพาะ	๒๖๐	๗๖
๕. จัดวางโครงการแผนงานสายงานและวิธีการบริหารงานโศกทัศน์ศึกษาอย่างแน่ชัดและเป็นระเบียบ	๒๕๗	๗๖
๖. จัดให้มีศูนย์ฝึกอบรมโศกทัศน์ศึกษาขึ้น สำหรับเป็นที่ยอมรับจากอุปกรณ์และโศกทัศน์บริการภาคครู	๒๕๖	๒๕๗
๗. จัดทำวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือบางอย่างเพิ่มเติมอย่างเพียงพอ	๒๕๕	๒๕๕

ตารางที่ ๔๕ ต่อ

ความต้องการ	โรงเรียนรัฐบาล	โรงเรียนราษฎร์
	รวม	รวม
๔. ให้มีบริการ เกี่ยวกับการจัดหาและการใช้อุปกรณ์การสอน พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่ประจำเพื่อให้ความแนะนำปรึกษาแก่ครู	๒๖๒	๓๑๓
๕. ลดชั่วโมงสอนหรืองานอื่น ๆ ลงบ้าง เพื่อให้ครูมีเวลาในการเตรียมผลิตและใช้อุปกรณ์อย่างเพียงพอ	๑๔๖	๕๕๓
๑๐. จัดให้มีบริการที่จะเพิ่มความรู้ความสามารถในด้านเทคนิคศึกษาของครู	๒๔๔	๓๕๑
๑๑. จัดให้มีห้องผลิตอุปกรณ์พร้อมด้วยเครื่องมือและวัสดุสิ้นเปลืองที่ใช้ในการผลิต	๒๒๓	๖๔๕
๑๒. จัดให้มีสถานที่ซึ่งเหมาะสมแก่การใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ	๒๖๒	๖๑๓
๑๓. ให้โอกาสแก่ครูทุกคนที่จะ เสนอความต้องการและความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน	๒๔๖	๓๕๕
๑๔. อื่น ๆ		

ตารางที่ ๔๕

เมื่อเปรียบเทียบความถี่ของการในการปรับปรุงงาน โศกทัศน์ศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์จะใกล้เคียงกัน

อันดับแรก

โรงเรียนรัฐบาล ไท่แก่ จัดทำวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือย่างอย่างเพิ่มเติมอย่างเพียงพอ

โรงเรียนราษฎร์ ไท่แก่ ได้จัดหาสแกนทุกคนที่จะ เช่นขอความต้องการและความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน

อันดับสอง

โรงเรียนรัฐบาล ไท่แก่ ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดหาและการใช้อุปกรณ์การสอน พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่ประจำเพื่อ
ให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครู และ จัดให้มีสถานที่ซึ่งเหมาะสมแก่การใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ

โรงเรียนราษฎร์ ไท่แก่ จัดให้มีวิธีการที่จะเพิ่มความรู้ความสามารถในทางโศกทัศน์ศึกษาของครู

อันดับสาม

โรงเรียนรัฐบาล ไท่แก่ จัดงบประมาณสำหรับโศกทัศน์ศึกษาโดยอิสระ

โรงเรียนราษฎร์ ไท่แก่ ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดหาและการใช้อุปกรณ์การสอน พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่ประจำ
เพื่อให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครู

ส่วนปัญหาที่ของการนอกหลักสูตร ไท่แก่ จัดชั่วโมงสอนนอกรางานอื่น ๆ งบประมาณ เพื่อให้ครูได้มีเวลาในการเตรียมผลิต
และใช้อุปกรณ์อย่างเพียงพอ

ตารางที่ ๔๖

การเปรียบเทียบความต้องการในการปรับปรุงงานโสตทัศนศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาชายและหญิง

ความต้องการ	ชาย	หญิง
	รวม	รวม
๑. การสนับสนุนจากผู้บริหารการศึกษาชั้นสูงขึ้นไป เพื่อความสำคัญของการสอน (เฉพาะครูใหญ่)	๓๐๒	๒๕
๒. การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนที่เห็นความสำคัญของการใช้อุปกรณ์การสอน (เฉพาะครูสอน)	๕๓๗	๑๓๐
๓. สนับสนุนให้ครูทุกคนเห็นความสำคัญของการใช้อุปกรณ์การสอนในการสอนวิชาต่าง ๆ (เฉพาะครูใหญ่)	๓๑๕	๓๕
๔. จัดงบประมาณสำหรับโสตทัศนศึกษาโดยเฉพาะ	๒๕๕	๑๒๕
๕. จัดวางโครงการแผนงานสายงานและวิธีการบริหารงานโสตทัศนศึกษาอย่างแน่นอนและเป็นระเบียบ	๒๐๐	๑๒๕
๖. จัดใหม่ศูนย์หรือหน่วยโสตทัศนศึกษาชั้น สำหรับเป็นที่เก็บรักษาอุปกรณ์และให้บริการแก่ครู	๕๓๕	๑๓๕
๗. จัดทำวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือบางอย่างเพิ่มเติมอย่างเพียงพอ	๒๑๗	๑๓๑
๘. ให้มีบริการเกี่ยวกับการจัดหาและการใช้อุปกรณ์การสอนพร้อมทั้งเจ้าหน้าที่ประจำ เพื่อให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครู	๕๓๕	๕๐๐
๙. ลดชั่วโมงสอนหรืองานอื่น ๆ บางอย่างเพื่อให้ครูมีเวลาในการเตรียมข้อสอบและใช้อุปกรณ์อย่างเพียงพอ	๕๕๑	๒๕๕
๑๐. จัดใหม่บริการที่จะเพิ่มความพร้อมความสามารถในคาบโสตทัศนศึกษาของครู	๒๑๐	๑๕๑
๑๑. จัดใหม่ห้องปฏิบัติการพร้อมด้วยเครื่องมือและวัสดุสิ้นเปลืองที่ใช้ในการผลิต	๕๑๐	๓๒๗
๑๒. จัดใหม่สถานที่ซึ่งเหมาะสมแก่การใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ	๕๕๒	๑๒๑
๑๓. ให้โอกาสแก่ครูทุกคนที่จะเสนอความต้องการและความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน	๕๕๕	๔๑๒
๑๔. อื่น ๆ		

ตารางที่ ๔๖

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของครูชายและครูหญิง จะได้ว่าดังนี้

อันดับแรก

ครูชาย ใ้คนัก จัดงบประมาณสำหรับโสตทัศนศึกษาโดยเฉพาะ

ครูหญิง ใ้คนัก ให้โอกาสแก่ครูทุกคนที่จะเสนอความต้องการและความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน

อันดับสอง

ครูชาย ใ้คนัก จัดให้มีบริการที่จะเพิ่มความรู้ความสามารถในด้านโสตทัศนศึกษาของครู

ครูหญิง ใ้คนัก ให้มีบริการเกี่ยวกับการจัดทำและการใช้อุปกรณ์การสอน พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่ประจำเพื่อให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครู

อันดับสาม

ครูชาย ใ้คนัก จัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือบางอย่างเพิ่มเติมอย่างเพียงพอ

ครูหญิง ใ้คนัก จัดให้มีบริการที่จะเพิ่มความรู้ความสามารถในด้านโสตทัศนศึกษาของครู

ส่วนความต้องการที่น้อยที่สุด ใ้คนัก อดชั่วโมงสอนหรืองานอื่นๆ อดบ้าง เพื่อให้ครูใ้คนักเวลาในการเตรียมบันทึกและใช้อุปกรณ์บางอย่างเพียงพอ

ตารางที่ ๔๓

การเปรียบเทียบความต้องการในการปรับปรุงงานโสตทัศนศึกษาในโรงเรียนของครูที่สอนวิชาต่าง ๆ

ความต้องการ	ความใหม่	ต่างประเทศ	สังคม	อุตสาหกรรม	วิทยา	ศิลปศึกษา
	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม
๑. การสนับสนุนจากผู้บริหารการศึกษาชั้นสูงขึ้นไป เพื่อความสำคัญองงานอุปกรณ์การสอน (เฉพาะครูใหญ่)	-	-	-	-	-	-
๒. การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนที่เห็นความสำคัญของการใช้อุปกรณ์การสอน (เฉพาะครูสอน)	๑๕๘	๑๖๘	๑๘๑	๑๕๘	๑๗๖	๑๐๗
๓. สนับสนุนให้ครูทุกคนเห็นความสำคัญของการใช้อุปกรณ์การสอนในการสอนวิชาต่าง ๆ (เฉพาะครูใหญ่)	-	-	-	-	-	-
๔. จัดงบประมาณสำหรับโสตทัศนศึกษาโดยเฉพาะ	๑๖๑	๑๕๑	๑๖๘	๑๕๕	๑๕๕	๑๕
๕. จัดวางโครงการแผนงานสายงานและวิธีการบริหารงานโสตทัศนศึกษาอย่างมีแบบแผนและเป็นระเบียบ	๑๖๑	๑๕๗	๑๑๖	๑๑๖	๑๕๕	๘๑
๖. จัดให้มีศูนย์หรือหน่วยโสตทัศนศึกษาขึ้น สำหรับเป็นที่เก็บรักษาอุปกรณ์และให้บริการแก่ครู	๑๑๑	๑๕๕	๑๒๗	๑๑๘	๑๑๖	๘๖
๗. จัดทำวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมืออย่างต่าง ๆ เพิ่มเติมอย่างเพียงพอ	๑๑๑	๑๕๕	๑๕๑	๑๕๕	๑๖๑	๑๐๕

ตารางที่ ๔๓ ต่อ

ความต้องการ	ภาษาไทย	ท. บ. พ.	อังกฤษ	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ศิลปศึกษา
	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม
๔. ไม่มีบริการ เก็บภาษีการจัดหาและค่าใช้จ่ายอุปกรณ์การซ่อม รวมทั้งเจ้าหน้าที่ประจำ เพื่อให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครู	๑๒๘	๑๕๓	๑๐๓	๑๕๐	๑๕๘	๑๐๐
๕. ลดชั่วโมงสอนหรืองานอื่น ๆ งบบ้าง เพื่อให้ครูมีเวลา ในการ เตรียมผลิตและใช้อุปกรณ์อย่างเพียงพอ	๘๘	๑๑๑	๘๖	๑๐๒	๑๑๐	๖๘
๑๐. จัดให้มีบริการที่จะ เพิ่มความรู้ความสามรถในด้าน โศกทัศน์ศึกษาของครู	๑๘๑	๑๕๘	๑๐๘	๑๘๓	๑๕๕	๘๘
๑๑. จัดให้มีห้องผลิตอุปกรณ์ซ่อมความเคลื่อนไหวของมือและวัสดุ อื่น เบื้องต้นใช้ในการผลิต	๑๒๐	๑๓๘	๑๑๒	๑๒๘	๑๕๘	๘๒
๑๒. จัดให้มีสถานที่ซึ่ง เหมาะแก่การใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ	๑๓๓	๑๘๓	๑๒๘	๑๓๓	๑๕๓	๘๖
๑๓. ให้โอกาสแก่ครูทุกคนที่จะ เสนอความต้องการและ ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปกรณ์ การสอน	๑๕๘	๑๖๘	๑๕๑	๑๖๖	๑๕๖	๑๐๘
๑๔. อื่น ๆ						

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของครูที่สอนวิชาต่าง ๆ จะได้ว่าดังนี้

สำหรับครูที่สอนภาษาไทย, ภาษาต่างประเทศ สังคมศึกษา และวิทยาศาสตร์ อันคัมแรก โคนก่ การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน ที่เห็นความสำคัญของการใช้อุปกรณ์การสอน ซึ่งครูคณิตศาสตร์และคิรปศึกษาที่มีความต้องการอันคัมสอง ส่วนครูที่สอนคณิตศาสตร์ และคิรปศึกษา อันคัมแรก โคนก่ ให้โอกาสแก่ครูทุกคนที่จะเสนอความต้องการและความกึกเห็นเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน ซึ่งครูภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ สังคมศึกษา และวิทยาศาสตร์ มีความต้องการเป็นอันคัมสอง อันคัมสาม ครูภาษาไทย โคนก่ จักใหม่มีบริการที่จะเพิ่มความรุ้ความสามารถในคานโสศทัศนศึกษาของครู ครูภาษาต่างประเทศ โคนก่ ใหม่มีบริการเกี่ยวกับการจัดหาและการใช้อุปกรณ์การสอน พร้อมยังเจ้าหน้าที่ประจำ เพื่อให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครูครูสังคมศึกษา คณิตศาสตร์ และคิรปศึกษา โคนก่ จักใหม่มีบริการและเครื่องมือบางอย่างเพิ่มเติมอย่างเพิ่มงขอครูวิทยาศาสตร์ โคนก่ จักใหม่มีสถานที่ซึ่งเหมาะสมควรแก่การใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ

ส่วนความต้องการน้อยที่สุดของครูทุกคน นอกจากครูคณิตศาสตร์ โคนก่ อกษ์วิโมงสอนหรืองานอื่น ๆ อย่าง เพื่อให้ครูมีเวลาในการ เกร็ดมบอติค และใช้อุปกรณ์อย่างเพิ่มงขอ ส่วนครูคณิตศาสตร์ โคนก่ จักใหม่มีห้องบติคอุปกรณ์พร้อมคานบเครื่องมือและวัสดุอื่นเป็อองที่ไรในการบอติค

การเปรียบเทียบความต้องการในการปรับปรุงงานโศกทัศน์ศึกษาในโรงเรียนของครูที่มีวุฒิต่างกัน

ความต้องการ	ป.ศศ.	ป.ศศ.สูง	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	อื่น ๆ
	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม
๑. การสนับสนุนจากผู้บริหารการศึกษาชั้นสูงขึ้นไป เพื่อความสำคัญของงาน อุปกรณ์การสอน (เฉพาะครูใหญ่)	๒๔	๔๔	๔๔	๓	๑
๒. การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนที่เห็นความสำคัญของการใช้อุปกรณ์ การสอน (เฉพาะครูน้อย)	๓๓๐	๓๔๔	๓๓๕	๖	๕๖
๓. สนับสนุนให้ครูทุกคนเห็นความสำคัญของการใช้อุปกรณ์การสอนในการ สอนวิชาต่าง ๆ (เฉพาะครูใหญ่)	๔๖	๔๓	๔๔	๔	๑
๔. จัดงบประมาณสำหรับโศกทัศน์ศึกษาโดยเฉพาะ	๒๖๖	๔๐๔	๓๓๕	๓๕	๕๖
๕. จัดวางโครงการแผนงานสายงานและวิธีการบริหารงานโศกทัศน์ศึกษา อย่างเหมาะสมและเป็นระเบียบ	๒๖๖	๔๓๖	๓๔๐	๓๕	๕๕
๖. จัดให้ครูช่วยหรือหน่วยโศกทัศน์ศึกษาขึ้น ดำเนินเป็นชื่อเก็บรักษาอุปกรณ์ และโสตวิธีการแก่ครู	๒๔๖	๔๔๔	๓๓๕	๓๕	๕๖
๗. จัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือบางอย่างเพิ่มเติมบางอย่างเพียงขอ	๒๔๖	๔๔๖	๓๔๐	๓๕	๕๕

ตารางที่ ๔๔ กอ

ความต้องการ	ป.ถศ.	ป.ถศ.สูง	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	อื่น ๆ
	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม
๘. ให้มีบริการ เกี่ยวกับการ จัดหาเอกสาร ให้อุปกรณ์การ ชอนทร อมทั้ง เจ้าหน้าที่ประจำ เพื่อให้คำแนะนำปริมาณการ	๒๒๙	๔๒๐	๑๘๐	๑๒	๗๑
๙. ออกข่าวไม่งต่อนหรืองานอื่น ๆ ลงบ้าง เพื่อให้ครุมีเวลาในการ เตรียมเอกสารให้อุปกรณ์อย่างเพียงพอ	๒๑๘	๓๖๖	๑๐๘	๑๑	๕๓
๑๐. จัดให้มีบริการที่จะเพิ่มความรูความสามารดในคามใสคตคศึกษาของครุ	๒๒๙	๕๒๘	๑๘๗	๑๘	๕๐
๑๑. จัดให้มีของมิตอุปกร ณ์พร้อมควม เกรียงมือและวัสดุอื่นเป็องที่ใสใน การชอิต	๒๒๙	๓๘๑	๑๕๘	๑๘	๕๑
๑๒. จัดให้มีสถานที่ซึ่งเหมาะสมแก่การใสอุปกร ณ์ต่าง ๆ	๒๕๘	๔๔๘	๑๕๘	๒๑	๕๒
๑๓. ให้ออกาสแก่ครุทุกคนที่จะเสนอควมพงดการและควมคึกเเนมเกี่ยวกับ อุปกร ณ์การชอน	๓๐๘	๕๕๐	๑๕๐	๑๕	๕๘
๑๔. อื่น ๆ					

การางที่ ๔๔

เมื่อเปรียบเทียบความคองการของครูที่มีวุฒิากัน จะโดยสังกนี้

อันกับแรก

ครู ป.ดศ. และอื่น ๆ โคนก่ การสนิมสนุนจากผู้นบริหารโรงเรียนที่เห็นความสำคัญองการใ้รูปกรณการชอน
ครู ป.ดศ. สูง โคนก่ จักใ้ใหม่ศูนยหรือจนวโยศกศันศึกษาชั้น ซำหรับเป็นที่เก็บรักษาอุปกรณ์และใ้บริการแก่ครู
ครูปริชญาตรี โคนก่ จักดาวีศกอุปกรณ์และเครื่องมื่อบางอย่างเพิ่มเติมอย่างเพียงชอ
ครูปริชญาโท โคนก่ จักใ้ใหม่องานที่ซึ่งเหมาะสมควรแก่การใ้รูปกรณต่าง ๆ

อันกับสอง

ครู ป.ดศ. และปริชญาโท โคนก่ ใ้โอกาสแก่ครูทุกคนที่จะเสนอความคองการและความคิดเห็นเกี่ยวกับ
อุปกรณ์การชอน

ครู ป.ดศ. สูง โคนก่ จักใ้ใหม่องานที่ซึ่งเหมาะสมควรแก่การใ้รูปกรณต่าง ๆ

ครูปริชญาตรี และอื่น ๆ โคนก่ จักใ้ใหม่บริการที่จะเพิ่มเติมความรู้ความสามารถในค้ำนโศกศันศึกษาของครู

อันกับสาม

ครู ป.ดศ. โคนก่ ใ้ใหม่บริการเกี่ยวกับการจักหาและการใ้รูปกรณการชอนพร้อมทั้งเจ้าหน้าที่ประจำใ้ให้ค้ำแนะนำ
ปริชญาแก่ครู

ครู ป.ดศ. สูง โคนก่ จักดาวีศกอุปกรณ์และเครื่องมื่อบางอย่างเพิ่มเติมอย่างเพียงชอ

ครูปริชญาตรี โคนก่ จักวางโครงการ แผนงาน ซำยงาน และมีการบริหารงานโศกศันศึกษาอย่างแน่นสนและ
เป็นระเบียบ

ครูปริชญาโท โคนก่ จักใ้ใหม่บริการที่จะเพิ่มเติมความรู้ความสามารถในค้ำนโศกศันศึกษาของครู

ครูคนอื่น ๆ โคนก่ ใ้โอกาสแก่ครูทุกคนที่จะเสนอความคองการและความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการการชอน

ความคองการชอนที่สุด มีเหมือนกับทุกพวก โคนก่ ๔๐ชั่วโมงชอนหรืองานองมำง เพื่อใ้ครูมีเวลาในการเตรียมชอนและใ้
อุปกรณ์อย่างเพียงชอ

ตารางที่ ๔๔

การเปรียบเทียบความถี่ของการปรับปรุงงานโสตทัศนศึกษาในโรงเรียนของครูที่มีจำนวนปีที่สอนต่างกัน

ความถี่ของการ	๒๖ปีขึ้นไป	๒๑-๒๕	๑๖-๒๐	๑๑-๑๕	๖-๑๐	๑-๕
	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม
๑. การสนับสนุนจากผู้บริหาร การศึกษานับสูงขึ้นไปเพื่อความสำคัญองงานอุปกรณ์การสอน (เฉพาะครูใหญ่)	๑๕	๑๑	๕	๑๐	๑๓	๕๑
๒. การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนที่เห็นความสำคัญของการใช้อุปกรณ์การสอน (เฉพาะครูน้อย)	๕	๕๐	๕๐	๑๕๐	๒๕๑	๕๑๖
๓. การสนับสนุนให้ครูทุกคนเห็นความสำคัญของการใช้อุปกรณ์การสอนในการสอนวิชาต่าง ๆ (เฉพาะครูใหญ่)	๑๑	๑๐	๕	๑๕	๕๖	๕๖
๔. จัดงบประมาณสำหรับโสตทัศนศึกษาโดยอิสระ	๕๐	๕๕	๕๐	๑๕๕	๒๕๖	๕๑๐
๕. จัดวางโครงการแผนงานสามงานและวิธีการบริหารงานโสตทัศนศึกษาอย่างแน่นอนและเป็นระเบียบ	๕๖	๕๖	๓๖	๑๕๖	๒๕๖	๕๐๑
๖. จัดให้มีศูนย์หรือหน่วยโสตทัศนศึกษาขึ้นสำหรับเป็นที่เก็บรักษาอุปกรณ์และให้บริการแก่ครู	๕๕	๕๕	๕๕	๑๕๕	๒๕๐	๕๑๖
๗. จัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือมาจอบ้างเพิ่มเติมอย่างเพียงพอ	๕๖	๕๕	๕๑	๑๕๖	๒๕๕	๕๐๕

ตารางที่ ๔๔ ต่อ

ความต้องการ	๒๖-๒๗		๒๘-๓๐		๓๑-๓๕	
	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม
๔. ให้มีบริการ เกี่ยวกับการจัดหาและการใช้อุปกรณ์การยอ หรือห้องเจ้าหน้าที่ประจำเพื่อให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครู	๔๔	๕๐	๔๔	๑๕๗	๒๗๒	๕๐๕
๕. ลดชั่วโมงสอนหรืองานอื่น ๆ ของบ้าง เพื่อให้ครูมีเวลา ในการ เตรียมผลิตและใช้อุปกรณ์อย่างเพียงพอ	๓๓	๓๖	๕๐	๑๐๗	๒๒๕	๓๖๖
๑๐. จัดให้มีบริการที่จะเพิ่มความรู้ความสามารถในทาง โศกทัศน์ศึกษาของครู	๔๗	๔๔	๕๖	๑๖๕	๒๗๕	๕๐๕
๑๑. จัดให้มีห้องผลิตอุปกรณ์ ๓๓รวมควย เครื่องมือและวัสดุ อื่นเขื่องที่ใช้ในการผลิต	๕๓	๕๕	๕๖	๑๓๓	๓๓๗	๕๕๐
๑๒. จัดให้มีสถานที่ซึ่งเหมาะสมแก่การใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ	๔๔	๔๔	๕๑	๑๕๕	๒๖๑	๓๕๖
๑๓. ให้โอกาสแก่ครูทุกคนที่จะเสนอความต้องการ และความ คิดเห็นเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน	๕๓	๕๐	๕๗	๑๕๗	๒๕๕	๕๐๕
๑๔. อื่น ๆ						

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของครูผู้ปฏิบัติงานจำนวนป็นีสอนทางกัน จะโดยสังขมิ

- อันดับแรก**

ครูผู้สอน ๒๖ ปีขึ้นไป โคนกั โฉนมีวิธีการ เทียบกัมีการ จักนำและกาไรอุปกรณการสอน ส่วนซังเจ้าหน้าทีประจำเพื่อ
ใตคำแนะนำเมื่อกำหนดครู

ครูผู้สอน ๒๑ - ๒๕ ปี โคนกั การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนทีเห็นความสำคัญของการใอุปกรณการสอน

ครูผู้สอน ๑๖ - ๒๐ ปี ๖ - ๑๐ และ ๑ - ๕ ปี โคนกั ใโอกาสแก่ครูทุกคนทีจะเสนอความทงการและความ
กึกเห็นเกี่ยวกับอุปกรณการสอน

ครูผู้สอน ๑๑ - ๑๕ ปี โคนกั จักใมีวิธีการทีจะเพิ่มความรูความสามารถในคาบใสหักันศึกษาของครู
 - อันดับสอง**

ครูผู้สอน ๒๖ ปีขึ้นไป โคนกั จักใมีสถานซังเหมาะสมแก่การใอุปกรณต่าง ๆ

ครูผู้สอน ๒๑ - ๒๕, ๑๑ - ๑๕ ปี โคนกั ใโอกาสแก่ครูทุกคนทีจะเสนอความทงการและความกึกเห็นเกี่ยวกับอุปกรณ

ครูผู้สอน ๑๖-๒๐ปี โคนกั จักงปรประมาณส่วนรับใสหักันศึกษาโดยเฉพาะ

ครูผู้สอน ๑-๑๐ ปี โคนกั จักใมีศูนย์หรือหน่วยใสหักันศึกษารันส่วนรับเป็นทีเก็บรักษาอุปกรณและใมีวิธีการแก่ครู

ครูผู้สอน ๑-๕ ปี โคนกั จักใมีวิธีการทีจะเพิ่มความรูความสามารถในคาบใสหักันศึกษาของครู
 - อันดับสาม**

ครูผู้สอน ๒๖ ปีขึ้นไป, ๑๖-๒๐ และ ๑-๑๕ ปี โคนกั จักนำวิธีอุปกรณและเครื่องมือบางอย่างเพิ่มเกมอย่างเพียงพอ

ครูผู้สอน ๑๑-๑๕ ปี โคนกั จักใมีวิธีการทีจะเพิ่มความรูความสามารถในคาบใสหักันศึกษาของครู

ครูผู้สอน ๑-๑๐ ปี โคนกั จักใมีประมาณส่วนรับใสหักันศึกษาโดยเฉพาะ

ครูผู้สอน ๑-๕ ปี โคนกั การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนทีเห็นความสำคัญของการใอุปกรณการสอน
- ส่วนความทงการนอปปืสุดเขมึสน ๆ กันทุกพวก นอกจากครูผู้สอน ๑๖-๒๐ ปี โคนกั สหักัโมงสอนหรืองานอื่น ๆ งบ้าง
เพื่อใให้ครูมีเวลาใการ เทริเนชอิคและใอุปกรณการ สอนอย่างเพียงพอ ครูผู้สอน ๑๖-๒๐ ปี โคนกั จักวางใโครงการ แบบจาง
งานงาน และวิธีการบริหารงานใสหักันศึกษาอย่างแบบอนและเป็นระเบียบ

ตารางที่ ๕๐

การเปรียบเทียบความถี่ของการไปการรับปฏิบัติงานโฮสเทลศึกษาในโรงเรียนของครูที่มีจำนวนชั่วโมงสอนต่างกัน

ความต้องการ	น้อยกว่า ๑๐	๑๐-๑๕	๑๖-๒๐	๒๑-๒๕	๒๖ ขึ้นไป
	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม
๑. การสนับสนุนจากผู้บริหาร การศึกษาระดับชั้นขึ้นไป เพื่อความสำคัญอง งานอุปถัมภ์การสอน (เฉพาะครูใหญ่)	-	-	-	-	-
๒. การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนที่เห็นความสำคัญของการใ้ อุปถัมภ์การสอน (เฉพาะครูสอน)	๒๕	๒๑	๒๕๐	๕๑๕	๑๒๒
๓. การสนับสนุนให้ครูทุกคนเห็นความสำคัญของการใ้ อุปถัมภ์การสอนในการสอนวิชาต่าง ๆ (เฉพาะครูใหญ่)	-	-	-	-	-
๔. จัดงบประมาณสำหรับโฮสเทลศึกษาโดยเฉพาะ	๒๑	๒๑	๒๕๖	๑๑๑	๑๐๑
๕. จัดวางโครงการแผนงาน งบประมาณและวิธีการบริหารงาน โฮสเทลศึกษานางนันทนและแม่พระแม่เฒ่า	๑๕	๕๔	๒๕๕	๑๒๕	๕๕
๖. จัดให้มีศูนย์หรือหน่วยโฮสเทลศึกษาระดับชั้นสำหรับเป็นที่เก็บรักษา อุปถัมภ์ และให้บริการแก่ครู	๑๖	๒๑	๒๕๐	๑๑๖	๕๕
๗. จัดหาวัสดุอุปถัมภ์ และเครื่องมือต่างอย่างเพิ่มเติมอย่าง เพียงพอ	๑๕	๒๕	๑๐๕	๑๕๕	๕๐

การางที่ ๔๐

อันคัมแรก

เมื่อเปรียบเทียบความถี่ของการของครูที่มีจำนวนชั่วโมงสอนต่างกัน จะได้ดังนี้

ครูที่สอนน้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมง, ๓๑ - ๓๕ และ ๓๖ ชั่วโมงขึ้นไป โคนก่ การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน
ที่เห็นความสำคัญของการใช้รูปแบบการสอน

ครูที่สอน ๓๐ - ๓๕ ชั่วโมง โคนก่ ใ้มีบริการเกี่ยวกับการจัดนา และการใช้รูปแบบการสอน พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่
ประจำเพื่อในค่าแนะนำปรึกษาแก่ครู

ครูที่สอน ๓๖ - ๔๐ ชั่วโมง โคนก่ จัดให้มีบริการที่จะเพิ่มความรู้ความสามารถในค่าบโศกทัศน์ศึกษาของครู และ
ให้ออกาสแก่ครูทุกคนที่จะเสนอความถี่องการและความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสอน

อันคัมสอง

ครูที่สอนน้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมง และ ๓๖ ชั่วโมงขึ้นไป โคนก่ จัดงบประมาณส่วนรับโศกทัศน์ศึกษาโดยเฉพาะ

ครูที่สอน ๓๐ - ๓๕ ชั่วโมง โคนก่ จัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือบางอย่างเพิ่มเติมบางอย่างเพียงพอ

ครูที่สอน ๓๖ - ๔๐ ชั่วโมง โคนก่ ใ้มีบริการเกี่ยวกับการจัดนาและการใช้รูปแบบการสอน พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่
ประจำเพื่อในค่าแนะนำปรึกษาแก่ครู

ครูที่สอน ๔๑ - ๔๕ ชั่วโมง โคนก่ ให้ออกาสแก่ครูทุกคนที่จะเสนอความถี่องการและความคิดเห็นเกี่ยวกับ
รูปแบบการสอน

อันคัมสาม

ครูที่สอนน้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมง โคนก่ จัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือบางอย่างเพิ่มเติมบางอย่างเพียงพอ และ
ให้ออกาสแก่ครูทุกคนที่จะเสนอความถี่องการ และความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสอน

ครูที่สอน ๓๑ - ๓๕ ชั่วโมง โคนก่ จัดให้มีบริการที่จะเพิ่มความรู้ความสามารถในค่าบโศกทัศน์ศึกษาของครู

ครูที่สอน ๑๖ - ๒๐ ชั่วโมง โคนัก จัดให้มีสถานที่ซึ่งเหมาะสมแก่การใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ

ครูที่สอน ๒๑ - ๒๕ ชั่วโมง โคนัก ๑๕ ชั่วโมงสอนหรืองานอื่น ๆ ๑๐ ชั่วโมง เพื่อให้ครูมีเวลาเตรียมอดีต และใช้อุปกรณ์อย่างเพียงพอ

ครูที่สอน ๒๖ ชั่วโมงขึ้นไป โคนัก ในโอกาสแก่ครูทุกคนที่จะเสนอความต้องการและความคิดเห็นเกี่ยวกับ อุปกรณ์การสอน

ส่วนความต้องการโดยที่สุดของครูที่สอนน้อยกว่า ๑๐ ชั่วโมง, ๑๐ - ๒๐ ชั่วโมง โคนัก ๑๕ ชั่วโมงสอนหรืองานอื่น ๆ ๑๐ ชั่วโมง เพื่อให้ครูมีเวลาในการเตรียมอดีต และใช้อุปกรณ์อย่างเพียงพอ.

ส่วนครูที่สอน ๒๑ - ๒๕ ชั่วโมง โคนัก จัดให้มีของนิตยภัณฑ์เครื่องมือและวัสดุอื่นเป็ลื่องที่ใช้ในการผลิต

ครูที่สอน ๒๖ ชั่วโมงขึ้นไป โคนัก จัดให้มีบริการที่จะเพิ่มความรู้ความสามารถในคามโศกทัศน์ศึกษาของครู

ตารางที่ ๔๑

การเปรียบเทียบความถี่ของการในการปรับปรุงงานโสตทัศนศึกษาของครูผู้มีความรู้และประสบการณ์ทางโสตทัศนศึกษาต่างกัน

ความถี่ของการ	เคยเรียนมาโดย	เคยได้รับการ	เคยศึกษาหาความรู้	ไม่เคยเรียน
	ครู	อบรม	จากหนังสือ	หรืออบรมมาโดย
	รวม	รวม	รวม	รวม
๑. การสนับสนุนจากผู้บริหารการศึกษาชั้นสูงขึ้นไป เพื่อความสำคัญองงานอุปกรณ์การสอน (เฉพาะครูใหญ่)	๓๔	๒๔	๑๑๔	๒๓
๒. การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนที่เห็นความสำคัญของการใช้อุปกรณ์การสอน (เฉพาะครูสอน)	๓๕๒	๓๔๓	๔๖๒	๑๑๒
๓. การสนับสนุนในครูทุกคนเห็นความสำคัญของการใช้อุปกรณ์การสอน ในการสอนวิชาต่าง ๆ (เฉพาะครูใหญ่)	๔๓	๓๖	๑๓๔	๒๔
๔. จัดงบประมาณสำหรับโสตทัศนศึกษาโดยเฉพาะ	๓๓๔	๓๕๐	๓๖๔	๑๑๔
๕. จัดวางโครงการ แผนงาน สายงานและวิธีการบริหารงานโสตทัศนศึกษาอย่างแบบแผนและเป็นระเบียบ	๓๖๔	๓๔๓	๓๑๐	๑๑๑
๖. จัดให้มีศูนย์หรือหน่วยโสตทัศนศึกษาขึ้นสำหรับเป็นที่เก็บรักษาอุปกรณ์ และในบริการแก่ครู	๓๔๐	๓๔๔	๓๖๔	๑๑๑
๗. จัดหาวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมืออย่างอย่างเพิ่มเติมอย่างเพียงพอ	๔๓๓	๓๖๔	๓๖๑	๑๑๑

ตารางที่ ๔๑ ต่อ

ความของกา	เคยเรียนมา โดยตรง	เคยได้รับ การอบรม	เคยศึกษาค้นคว้า ความรู้จากหนังสือ	ไม่เคยเรียน หรืออบรมมาเลย
	รวม	รวม	รวม	รวม
๘. ไม่มีวิธีการเกี่ยวกับกา จัดตามอาคารในรูปกรงกา สอน หรือสอนเจ้าหน้าที่ประจำ เพื่อให้คำแนะนำปรึกษาแก่กร	๑๘๖	๑๘๐	๑๘๓	๑๑๔
๙. จัดชั่วโมงสอนหรืองานอื่น ๆ อย่างบ้าง เพื่อให้ครูมีเวลาในการ เตรียมตัวจัดและใช้รูปกรงอย่างเพียงพอ	๒๕๔	๒๕๖	๒๐๕	๑๗๑
๑๐. จัดให้มีบริการที่จะเพิ่มความรู้อาหารในคาบพัก สักวันสักกา ของกร	๑๒๒	๑๒๕	๕๙	๑๑๕
๑๑. จัดให้มีของใช้รูปกรงพร้อมด้วยเครื่องมือและวัสดุอื่นเป็ของ ที่ไร้ใบกาติด	๒๒๓	๑๑๕	๒๕๕	๕๖
๑๒. จัดให้มีสถานที่ว่าง เหมาะสมแก่กาใช้รูปกรงต่าง ๆ	๑๕๕	๑๕๕	๑๒๑	๑๐๖
๑๓. ไม่ให้อาหารแก่กรทุกคนจะ เช่น ความสะอาดและความคิด เห็นเกี่ยวกับรูปกรง สอน	๑๗๕	๑๗๕	๑๖๒	๑๑๑
๑๔. อื่น ๆ				

ตารางที่ ๔๐

อันคับแค้น

เมื่อเปรียบ เจียมความกตัญญูของครูที่มีความรู้และประสบการณ์ทางโศกศาสตร์ศึกษากัน จะได้มองเห็น
มีความกตัญญูเหมือนกับทุกคน ไคน่า โทโธกาสนักครูทุกคนที่จะ เจียมความกตัญญูและความคิดเงินเกี่ยวกับ
อุปการะการสอน

อันคับข้อง

ครูที่เคยเรียนมาโดยตรง และได้รับการอบรมมา ไคน่า จักหาวิธีอุปการะและเครื่องมือนางอย่างเพิ่มเติม
อย่างเพียงพอ

ครูที่เคยศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ ไคน่า จักให้มีบริการที่จะเพิ่มความรู้ความชำนาญในด้านโศกศาสตร์ศึกษาของครู
ครูที่ไม่เคยเรียนหรืออบรมมาเลย ไคน่า จักงบประมาณส่วนรับโศกศาสตร์ศึกษาโดยเฉพาะ และให้มีบริการ
เกี่ยวกับการจัดหาและการใช้อุปการะการสอน พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่ประจำ เพื่อในตำแหน่งนำปรึกษาแก่ครู

อันคับช้ำ

ครูที่เรียนมาโดยตรง ไคน่า การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนที่เห็นความสำคัญของการใช้อุปการะการสอน
ครูที่เคยอบรมและไม่เคยเรียนหรืออบรมมาเลย ไคน่า จักให้มีบริการที่จะเพิ่มความรู้ความชำนาญในด้าน
โศกศาสตร์ศึกษาของครู

ครูที่เคยศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ ไคน่า ให้มีบริการเกี่ยวกับการจัดหา และการใช้อุปการะการสอน พร้อมทั้ง
เจ้าหน้าที่ประจำ เพื่อในตำแหน่งนำปรึกษาแก่ครู

ส่วนความกตัญญูที่เห็นที่สุดมีเหมือนกันทุกคน นอกจากครูที่ไม่เคยเรียนหรืออบรมมาเลย ไคน่า อกชั่วโมง
สอนหรืองานอื่น ๆ อย่าง เพื่อให้ครูมีเวลาในการเตรียมคดีและใช้อุปการะการสอนอย่างเพียงพอ

ส่วนครูที่ไม่เคยเรียนหรืออบรมมาเลย ไคน่า จักให้มีห้องบอกอุปการะการสอนพร้อมทั้งเครื่องมือและวัสดุอื่น ๆ เพื่อใช้ในการ
ในการสอน.